

USK

SOCIALPSYKIATRIN I STOCKHOLM

- enkät till brukarna våren 2009 -

Stockholms Stads Utrednings- och Statistikkontor AB
- På uppdrag av Stockholms stads socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltning

INNEHÅLL

INNEHÅLL.....	1
SAMMANFATTNING	2
BAKGRUND OCH SYFTE	7
Syfte.....	8
Om brukarundersökningar	8
METOD OCH GENOMFÖRANDE	9
Population och urval	9
Redovisningsgrupper	10
Genomförande	10
Frågeformulär	10
Svarsfrekvens och bortfallsredovisning	11
Bortfall.....	11
Statistisk säkerhet i undersökningen	12
RESULTATREDOVISNING	14
BESKRIVNING AV MÅLGRUPPEN.....	15
De svarande i undersökningen	15
SITUATIONEN I DAGSLÄGET	19
De svarandes livssituation	19
KONTAKTEN MED SOCIALTJÄNSTEN	21
Helhetsomdöme.....	21
När och hur kontakt tagits	23
Bedömning av stödbehov	24
Otillfredställda behov av stöd.....	27
UPPLEVELSEN AV SAMVERKAN MELLAN KOMMUN OCH LANDSTING	28
UTVÄRDERING INSATSERNA BOENDESTÖD OCH SYSSELSÄTTNING.....	30
Boendestöd.....	30
Sysselsättning/arbetsträning.....	34
BILAGOR	38

SAMMANFATTNING

Bakgrund

Under åren 2006/2007 genomförde Stockholms Stads Utrednings- och Statistikkontor AB – (USK) på uppdrag av Stockholms stads socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltning en kartläggning av antalet personer med psykiska funktionshinder i Stockholm. I undersökningen tillfrågades socialtjänstens handläggare, landstingets närsjukvård/öppen psykiatri, bostadsbolagen och brukar- och anhörigorganisationer om deras syn på situationen för målgruppen. I studien framkom behovet av att fånga brukarnas perspektiv. Hur upplever de sin kontakt med socialtjänsten? Vilka är deras erfarenheter av den bedömning som legat till grund för fastställandet av stödinsatser och hur nöjda är de med insatserna? Dessa frågor har legat till grund för den brukarundersökning som genomförts 2009.

Syfte och genomförande

Ett av syftena med undersökningen är att fånga målgruppens/brukarnas omdömen om det stöd och de insatser socialtjänsten tillhandahåller idag. Det andra syftet är att försöka fånga i vilken omfattning det finns otillfredsställda behov av stöd och hjälp i målgruppen samt hur brukarna upplever den biståndsbedömning de själva genomgått och det stöd de då tilldelats.

Med anledning av undersökningens dubbla syften har målgruppen, personer som varit aktuella för någon typ av socialpsykiatrisk insats, delats upp i två undersökningsgrupper. Ur hela populationen drogs ett slumpmässigt urval om 500 personer (urval 1= *urval av samtliga*). Ur populationen med insats boendestöd och/eller sysselsättning drogs ett urval om 1 500 personer (Urval 2=*boendestöd/sysselsättning*). Svar har inkommit från 226 respektive 812 personer vilket ger en svarsfrekvens på 50 respektive 56 procent.

Vid tolkning av resultaten är det viktigt att beakta det relativt stora bortfallet i undersökningen. De svarande är med stor sannolikhet de personer i målgruppen som har störst möjlighet att besvara en enkätundersökning av detta slag. Det finns en risk att bortfallet består av en viktig grupp brukare, som med anledning av sitt psykiska funktionshinder inte har möjlighet att delta.

Undersökningen har genomförts som en postenkät vilken skickades hem till undersökningsdeltagarnas hemadress. Inför undersökningen informerades berörda personer på samtliga stadsdelsförvaltningar samt intresse-/anhörigorganisationer. De senare har även granskat det frågeformulär som använts i undersökningen.

De svarande i undersökningen

I urval 1 dvs. gruppen *urval av samtliga* är 52 procent kvinnor och 48 procent män. Majoriteten (71 procent) av de svarande är mellan 45 och 64 år och 27 procent är mellan 25-44 år. I urval 2 dvs. gruppen *boendestöd/sysselsättning* är könsfördelningen något mer ojämn och de svarande är något yngre. I den gruppen är 57 procent kvinnor och 43 procent män, där är 68 procent mellan 45 och 64 år och 29 procent mellan 25 och 44 år.

Av de svarande i gruppen *urval av samtliga* uppger 53 procent att de har insatsen boendestöd, 36 procent har sysselsättning/arbetsträning och 27 procent har kontaktperson. I urvalsgruppen uppger 55 procent att de har en insats, 29 procent att de har två insatser och ytterligare 15 procent att de har tre eller fler insatser.

I gruppen *boendestöd/sysselsättning* uppger 59 procent att de har boendestöd och 41 procent att de har sysselsättning/arbetsträning. Cirka 15 procent säger sig ha båda insatserna. I gruppen *boendestöd/sysselsättning* uppger 56 procent att de har en insats och 27 procent uppger att de har två insatser. Ytterligare 16 procent uppger att de har haft tre eller fler insatser från socialtjänsten det senaste året. I de frågor de svarande ombads utvärdera båda insatserna visar resultatet att det är fler personer som utvärderat insatsen än som svarat att de omfattas av den. När hänsyn tas till de personer som har utvärderat respektive insats höjs andelen med boendestöd till 60 procent och andelen med sysselsättning till 57 procent.

De svarandes livssituation

Resultatet visar att de svarande i stort är nöjda med sin livssituation när det gäller boende, dagliga aktiviteter och sysselsättning. Både i gruppen *boendestöd/sysselsättning* och i gruppen *urval av samtliga* ger majoriteten (70-80 procent) betyget 4 eller 5 till frågorna om bostad och dagliga aktiviteter. Viktigt att kommentera är dock att även om majoriteten av de svarande är ganska eller mycket nöjda visar resultatet att runt en femtedel av de tillfrågade är ganska eller mycket missnöjda med sitt boende och sin dagliga sysselsättning. Omvandlat i antal personer kan detta innebära att runt 500 personer i målgruppen på något sätt är missnöjda med sitt boende och runt 700 personer med sina dagliga aktiviteter och sysselsättning¹.

Mest nöjda är de svarande i de båda undersökningsgrupperna med:

- (+) Boendet
- (+) Daglig sysselsättning
- (+) Sociala liv och umgänge

Minst nöjda är de svarande i båda undersökningsgrupperna med:

- (-) Sin fysiska hälsa
- (-) Sin ekonomi
- (-) Sin psykiska hälsa

Kontakten med socialtjänsten

Till de två urvalsgrupperna ställdes en övergripande fråga om hur nöjda eller missnöjda de svarande är med kontakten med socialtjänsten på det hela taget. Resultatet visar att gruppen *boendestöd/sysselsättning* ger ett något högre helhetsomdöme än gruppen *urval av samtliga*. I gruppen *boendestöd/sysselsättning* är 83 procent ganska eller mycket nöjda med de stöd och insatser de fått från socialtjänsten det senaste året. I gruppen *urval av samtliga* är 77 procent ganska eller mycket nöjda. Resultatet visar inga skillnader mellan männens och kvinnornas generella attityd till socialtjänsten.

Till urvalsgruppen *boendestöd/sysselsättning* ställdes frågan om de i stort upplever att det stöd de får är tillräckligt. För flertalet svarande, 68 procent, är stödet tillräckligt men 32 procent anser att det finns mer att önska. Resultatet visar att de svarande som upplever att stödet är otillräckligt, generellt är mindre nöjda med den insats de faktiskt får. Särskilt tydligt är det gällande deras bedömning av sitt boendestöd.

¹ Antalet är beräknat utifrån antagandet att de som ej svarat har samma fördelning av missnöjda som de som svarat.

Resultatet visar att majoriteten av de svarande har haft en varaktig kontakt med socialtjänsten. För 40 procent är det mer än 10 år sedan den första kontakten med socialtjänsten togs. Drygt hälften (52 procent) av de svarande har kommit i kontakt med socialtjänsten via landstingets sjukvård/öppenvård eller rehabilitering, 26 procent uppger att de själva sökt kontakt med socialtjänsten.

Bedömning av stödbehov

Brukarna i gruppen *urval av samtliga* ombads utvärdera den DUR utredning² som ligger till grund för aktuella insatser. Drygt 70 procent av de svarande är ganska eller mycket nöjda med såväl bemötandet från socialtjänstens utredare, utredningens resultat som med hur utredningen genomförts. Mest nöjda är de svarande med bemötandet från socialtjänstens personal där 43 procent uppger att de är mycket nöjda. Även om majoriteten är ganska eller mycket nöjda finns en grupp som anser att det finns mer att önska från utredningen. Tydligast är missnöjet med hur utredningens genomförts och 15 procent av de svarande är ganska eller mycket missnöjda vilket kan motsvara närmare 500³ personer i målgruppen.

På frågan om socialtjänstens lyhörighet för synpunkter och önskemål uppger 80 procent av de svarande att de är ganska eller mycket nöjda med socialtjänsten i detta avseende. Viktig att notera är dock att 20 procent av de svarande, kan motsvara 640 personer (se föregående fotnot) i målgruppen, inte uppfattar att socialtjänsten tagit hänsyn till deras synpunkter och önskemål.

Otillfredsställda behov av stöd

Resultaten visar att en tredjedel av de svarande i gruppen *urval av samtliga* upplever tillräckligt stöd från socialtjänsten (dvs. markerar svarsalternativet ”inget av alternativen” på frågan om vilket ytterligare stöd man önskar). Två tredjedelar svarar dock att de behöver ytterligare stöd. Bilden som målades upp i den tidigare kartläggningen, av målgruppens behov, stämmer väl överens med deras egna önskemål och synpunkter på ett utökat behov av stöd och insatser. En tredjedel av de svarande har behov av stöttning för att komma igång med fysisk träning och motion, likaså uppger nära en femtedel att de har ett utökat behov av sysselsättning/arbetsträning och förändrat boende. Det finns även visst önskemål om mer stöd i form av ekonomisk rådgivning och stöttning samt kontaktperson och boendestöd.

Samverkan mellan kommunen och landstinget

På frågan om hur de svarande i gruppen *urval av samtliga* upplever samarbetet mellan landstinget och socialtjänsten när det gäller att tillsammans planera och ge vård och stöd upplever drygt hälften (53 procent) att det fungerar mycket eller ganska bra. Drygt en fjärdedel (27 procent) upplever att det fungerar mycket eller ganska dåligt. En fjärdedel (25 procent) har inte kunnat ta ställning i frågan.

Utvärdering av insatsen boendestöd

I gruppen *boendestöd/sysselsättning* har 60 procent utvärderat insatsen boendestöd. Resultatet visar att de egenskaper som uppskattas mest av de svarande är de aspekter som handlar om boendestödspersonalen. Personalens kontinuitet, känslan av trygghet, tillgänglighet, bemötande, kunnskap och kompetens får alla höga betyg av brukarna (mellan 83 och 89 procent

² System för dokumentation och utredning

³ I denna uppräknings antas att de personer som besvarat undersökningen är representativa för populationen som helhet.

nöjda). Mest nöjda är de svarande med personalens kontinuitet dvs. *att du får hjälp och stöd av samma person/personer*, där sex av tio uppger att de är mycket nöjda. Även upplevelsen av hur trygg och säker man känner sig med sitt boendestöd rankas högt, 56 procent uppger att de är mycket nöjda. Nära hälften av brukarna ger också det högsta betyget (mycket nöjd) till personalens tillgänglighet, deras bemötande och kompetens. Utöver betyget mycket nöjd är cirka 30 procent ganska nöjda med de ovan nämnda kvalitetsaspekterna.

Majoriteten av de svarande ger även höga betyg (ganska eller mycket nöjd) till det de får stöd och hjälp med, deras möjligheter att påverka när och vad de vill ha hjälp med, det antal timmar de får boendestöd och personalens förmåga att motivera dem att få saker gjorda. De positiva andelarna är dock något lägre vid dessa aspekter än vid bedömningen av de tidigare nämnda. Framförallt tenderar brukarna att på de senare aspekterna ge betyget ganska nöjd eller betyget varken eller istället för mycket nöjd.

Störst andel missnöjda (12 procent) har frågan om hur nöjd/missnöjd man är med antalet timmar man får boendestöd. Minst nöjda är den grupp som upplever sig behöva mer stöd, i något avseende, från socialtjänsten. Som exempel ger 64 procent högsta betyg till personalens bemötande i gruppen som är nöjda med stödets omfattning jämfört med 53 procent i gruppen som anser att de inte får tillräckligt stöd. Med andra ord, de brukare som upplever otillräckligt stöd från socialtjänsten i något avseende tenderar att vara generellt mer missnöjda med det boendestöd de faktiskt får.

Resultatet från undersökningen visar att de frågor/kvalitetsaspekter som är starkast kopplade till helhetsomdömet gällande boendestöd/boendestödjare är:

- Vad du får stöd och hjälp med
- Hur personalen bemöter dig
- Personalens kunnsighet och kompetens

Utvärdering av insatsen sysselsättning/arbetsträning

I gruppen *boendestöd/sysselsättning* har 57 procent utvärderat insatsen sysselsättning-/arbetsträning. Andelen nöjda är generellt mycket hög när det gäller samtliga kvalitetsaspekter för sysselsättningsverksamheten. Samtliga kvalitetsaspekter som bedöms i undersökningen har 80 procent ganska eller mycket nöjda brukare vilket är höga betyg.

Resultatet visar att de två egenskaper som uppskattas i högst utsträckning av de svarande handlar om personalens bemötande och kompetens. Nio av tio uppger att de är ganska eller mycket nöjda med personalens bemötande. Likaså är de svarande i stor utsträckning nöjda med personalens kunnsighet och kompetens (89 procent är ganska eller mycket nöjda). En nästan lika stor andel, 87 procent, är också ganska eller mycket nöjda med hur ofta/det antal timmar som de deltar i sysselsättningsverksamheten. Därefter rankas övriga kvalitetsaspekter med en andel nöjda som varierar mellan 79 och 84 procent.

Störst andel missnöjda har frågan om hur nöjd/missnöjd man är med möjligheterna att påverka det man gör i verksamheten där nio procent är ganska eller mycket missnöjda. Resultatet visar att det framförallt är svarande som deltar i sysselsättning sällan, mindre än en gång i veckan, som ger låga betyg. Tydligast är det i frågan om hur nöjd man är med möjligheterna att påverka och hur trygg och säker man känner sig där man är. I gruppen som deltar i sysselsättning mindre än en gång i veckan uppger exempelvis 12 procent att de är mycket missnöjda med hur trygga de känner sig när de deltar i sysselsättningsverksamheten jämfört med 4 procent i gruppen som deltar i sysselsättning 3-4 gånger i veckan.

Resultatet från undersökningen visar att de frågor/kvalitetsaspekter som är starkast kopplade till helhetsomdömet gällande sysselsättning/arbetsträning är:

- Vad du får/fått göra där
- Dina möjligheter att påverka vad du ska göra
- Hur meningsfullt det känns att delta i verksamheten

BAKGRUND OCH SYFTE

Under åren **2006** och **2007** genomförde Stockholms Stads Utrednings- och Statistikkontor – USK, på uppdrag av socialtjänstförvaltningen en kartläggning av antalet personer med psykiska funktionshinder i Stockholm och socialtjänstens stöd för dessa. Syftet var att ge underlag för att förbättra stödet och insatserna för målgruppen. Skattningar och beskrivningar av gruppens storlek, levnadsförhållanden och situation gjordes med hjälp av register och enkätuppgifter.

Genom enkäter till socialtjänstens handläggare, landstingets närsjukvård/öppen psykiatri, bostadsbolagen och brukar- anhörigorganisationer belystes hur samverkan och stödet till personer med psykiska funktionshinder bedömdes fungera enligt de tillfrågade.

Genom en enkät till socialtjänstens handläggare visade sig att det finns cirka 3 000 psykiskt funktionshindrade som haft någon form av socialpsykiatrisk insats under ett år⁴. Dessa utgör 6 promille av stadens befolkning 20-64 år. Studien visade att det är en jämn könsfördelning och att närmare två tredjedelar är i åldern 45 till 64 år. Undersökningen 2006/2007 visade att närmare 90 procent av dem med psykiskt funktionshinder är ensamstående. Cirka 6 procent har hemmavarande barn under 18 år.

I undersökningen till socialtjänstens handläggare 2006/2007 framkom också att de psykiskt funktionshindrade är en utsatt grupp. Få uppges ha sociala kontakter med vänner eller anhöriga vilket är en bild som bekräftas även i senare undersökningar⁵. I undersökningen 2006/2007 framkom också genom intervjuer med brukar- och anhörigorganisationer att det finns ett utökat behov av hälsofrämjande insatser. Som exempel nämndes tandvård, regelbundna hälsokontroller och friskvård som hjälp med viktnedgång, insatser som till viss del ligger inom landstingets ansvarsområden. I kartläggningen 2006/2007 framkom också att samverkan mellan landstingets psykiatri och stadens socialtjänst kan förbättras.

Vidare framkom att det är viktigt, i arbetet med att förbättra och utveckla insatserna för de med psykiska funktionshinder, att de administrativa systemen nyttjas för kontinuerlig uppföljning. Under 2007 infördes en ny dokumentationsmodul - DUR (Dokumentation Utredning Resultat) i stadens befintliga administrativa system Paraplyet i syfte att öka möjligheterna att följa behov och insatser för målgruppen.

I studien belystes också vikten av att fånga brukarnas perspektiv. Hur upplever brukarna själva kontakten med socialtjänsten? Vilka är deras erfarenheter av den bedömning som legat till grund för fastställandet av stödinsatser och hur nöjda är de med insatserna? Dessa frågor har legat till grund för den brukarundersökning som genomförts 2009.

⁴ Stockholms Stads Utrednings och Statistikkontor AB – Personer med psykiskt funktionshinder – Kartläggning 2006/2007.

⁵ Stockholms Stads Utrednings- och Statistikkontor AB – Äldre med psykiska funktionshinder – en kartläggning 2008, delrapport 2, intervjuer med arbetsgrupper, chefer och handläggare inom äldreomsorgen i Stockholms stad.

Syfte

I den tidigare kartläggningen tillfrågades flera inblandade aktörer om hur de ser på de insatser som finns för psykiskt funktionshindrade personer i Stockholm. Socialtjänst- och arbetsmarknadsförvaltningen vill nu komplettera den tidigare genomförda kartläggningen med en brukarundersökning för att belysa vad de berörda personerna själva, brukarna, tycker om socialtjänstens insatser och det stöd de får/inte får.

Brukarundersökningens syfte är dubbelt. Ett av syftena är att fånga målgruppens/brukarnas omdömen om det stöd och de insatser som socialtjänsten idag tillhandahåller. I vilka avseenden är brukarna nöjda/missnöjda med de insatser de får när det gäller stödets omfattning, kontinuitet, bemötande mm.

Det andra syftet är att försöka fånga i viken utsträckning det finns otillfredsställda behov av stöd och hjälp i målgruppen. Vilka uppfattningar har de tillfrågade personerna, utifrån sin situation och sitt perspektiv? Hur upplever de den biståndsbedömning (DUR-utredning) de själva genomgått och det stöd de då tilldelats?

Genom att lyssna på vad brukarna har att säga i ovanstående avseende vill staden skaffa sig ett bredare underlag för att kunna förbättra stödet och utveckla insatserna för personer med psykiskt funktionshinder i staden.

Om brukarundersökningar

När man vill utvärdera hur olika verksamheter utvecklas väger naturligtvis brukarnas omdömen tungt. Det är ändå viktigt att minnas att brukarperspektivet är ett av flera möjliga perspektiv och inte det enda kriteriet för att bedöma och följa hur verksamhetens kvalitet utvecklas. Brukarnas subjektiva bedömningar kan påverkas både av rapporter i massmedia, tillfälliga händelser och särskilda omständigheter i verksamheten. Det innebär att brukaromdömena kan svänga snabbt.

Brukaromdömena är också starkt beroende av egna förväntningar och anspråksnivåer. Brukarnas subjektiva upplevelser och omdömen om olika verksamheter avspeglar således inte nödvändigtvis på något direkt och enkelt sätt den faktiska kvaliteten i verksamheten. När brukarna tar ställning till om de är nöjda eller missnöjda med olika förhållanden i verksamheten sker det i ett samspel mellan vilka förväntningar de har och hur den faktiska verkligheten ser ut. Har man mycket höga förväntningar och krav kan man vara missnöjd med samma förhållanden och faktiska kvalitet som den med lägre förväntningar och krav är nöjd med.

Brukarnas betyg/omdömen ska alltså inte betraktas som ”den absoluta sanningen” om verksamheten. De ska tas för just vad de är, användarnas subjektiva mening om verksamheten vid ett visst tillfälle. Detta är dock nog så viktigt. Det är ju för brukarna – personer med psykiska funktionshinder som verksamheten finns till.

METOD OCH GENOMFÖRANDE

Population och urval

Populationen för undersökning är personer med psykiskt funktionshinder, enligt Socialstyrelsens definition (se nedan) vilken också låg till grund vid den tidigare kartläggningen 2006/2007:

”Personer 18 år och äldre med svår psykisk störning/sjukdom som orsakat funktionsnedsättning med förlust av förmågan (funktionshinder) i sådan grad att det inverkar på den dagliga livsföringen (sociala konsekvenser) och att detta handikapp bedöms bli långvarigt.”

Enligt registeruppgifter (Paraplyet modulen för funktionshindrade) var vid tiden för undersökningen cirka 3 200 personer under ett år aktuella för någon typ av socialpsykiatrisk insats. Då populationen utgörs av en mycket mångfacetterad grupp personer med olika sorters behov och en lång rad varierade stödinsatser bestämdes att undersökningen skulle delas upp i två olika målgrupper med två olika enkäter för att fånga undersökningens två huvudsyften.

Det första urvalet (urval 1=*urval av samtliga*) består av respondenter ur populationen som helhet. Till dem ställdes frågor om vilken typ av stödåtgärder som är/har varit aktuella för deras del, kontakten med socialtjänsten, biståndsbedömningen och upplevelsen av om tilldelat stöd är adekvat och tillräcklig, synpunkter på hur samverkan mellan socialtjänst och landsting fungerar, otillfredsställda stöd och önskemål om nya former av insatser från socialtjänst och andra aktörer.

Den andra urvalsgruppen (urval 2=*boendestöd/sysselsättning*) består av personer med antingen en eller båda av de två vanligaste insatser som socialtjänsten i dag erbjuder personer med psykiska funktionshinder, boendestöd och/eller sysselsättning. På det sättet fångas brukarnas betyg för socialtjänstens två vanligaste stödformer inom området.

Urval 1- urval av samtliga

Ur hela populationen på 3 194 personer mellan 18-64 år drogs ett slumpmässigt obundet urval (OSU) om 500 personer.

Urval 2 – boendestöd/sysselsättning

Efter att det första urvalet var draget ur populationen fanns 2 024 personer kvar med boendestöd och/eller sysselsättning. Av dessa personer drogs ett slumpmässigt obundet urval (OSU) på 1 500 personer. De aktuella insatserna i detta urval är:

- 300=Sysselsättning PS
- 400=Rehab/Arbetsträning PS
- 550=Sysselsättning PS heldag/halvdag
- 560=Rehab/Arbetsträning PS heldag/halvdag
- 600=Boendestöd PS
- 565=Boendestöd PS, timme

Urvalets omfattning och utformning bestämdes i samråd med uppdragsgivaren.

Redovisningsgrupper

I rapporten benämns urval 1 som *Urval av samtliga* och Urval 2 som *Boendestöd/sysselsättning*.

Genomförande

Undersökningen har genomförts som en postenkät vilken skickades hem till undersökningsdeltagarens hemadress. Inför undersökningen informerades berörda personer på samtliga stadsdelsförvaltningar samt intresse-/anhörig- och brukarorganisationer om den kommande undersökningen (se bilaga 5).

Deltagarna informerades via ett skriftligt missiv vart de kunde vända sig med frågor, synpunkter eller klagomål i samband med undersökningen. Under dagtid fanns personal och ansvarig projektledare tillgänglig att nå per telefon.

Enkäten med följebrev skickades till undersökningsdeltagarna v 11, 2009 och följdes därefter upp med ytterligare tre påminnelser per post vecka 15, 17 och slutligen vecka 20. De två sista påminnelserna innehöll en ny enkät.

Frågeformulär

Enkäten till urval 1 = *urval av samtliga* innehåller mer övergripande frågor om hela panoramat av stödåtgärder, hur kontakten med socialtjänsten initierats, hur insatsbehoven fastställts, i vilka avseenden dessa anses tillräckliga/otillräckliga samt vilka ytterligare stödinsatser de svarande tycker att de har behov av (se bilaga 3). I enkäten lämnades stort utrymme för intervjupersonerna att lämna sin mening och sina förslag/synpunkter med egna ord (för en sammanfattning av de listade öppna svaren se bilaga 6).

I enkäten till urval 2 = *boendestöd/sysselsättning* ställs frågor kring olika kvalitetsaspekter rörande de insatser de svarande har dvs. boendestöd och/eller sysselsättning. I denna enkät ställs alla de kvalitetsaspekter som vanligtvis bedöms i brukarundersökningar inom tjänstesektorn (se bilaga 4). Representanter från RSMH har granskat och kommit med synpunkter på båda enkäterna.

Svarsfrekvens och bortfallsredovisning

Totalt skickades 500 enkäter ut till ett slumpmässigt urval av hela populationen personer med psykiska funktionshinder – *urval av samtliga*. Svar har inkommit från 226 personer vilket innebär en svarsfrekvens på 50 procent av nettopopulationen (dvs. exklusive flyttade, registerfel med flera).

Totalt skickades också 1 500 enkäter ut till personer med psykiska funktionshinder med insatsen boendestöd och/eller sysselsättning – *boendestöd/sysselsättning*. Svar har inkommit från 812 personer vilket innebär en svarsfrekvens på 57 procent av nettopopulationen (dvs. exklusive flyttade, registerfel med flera). Följande tabell redovisar svarsresultatet för respektive urvalsgrupp.

Svarsresultat för de två urvalsgrupperna

	URVAL 1 urval av samtliga		URVAL 2 personer med insats boendestöd/sysselsättning	
	Antal	%	Antal	%
Bruttourval	500	100	1 500	100
<i>Därav:</i>				
Flyttat	35	7	52	3,5
Registerfel	11	2,2	10	0,6
Netto urval	454	100	1 438	100
<i>Därav:</i>				
Svarande (% av nettourval)	226	50	812	56
Vägran	12	2,6	19	1,3
Ej svar	216	48	607	42

Bortfall

Individbortfall

Två typer av bortfall förekommer. Dels individbortfall vilket innebär att personer som borde ha besvarat undersökningen inte har gjort det (228 respektive 626 stycken).

Vid en analys av bortfallet, dvs. de personer som inte besvarat enkäten, framkommer att de yngre 20-45 år är överrepresenterade bland de ej svarande. Likaså är männen i målgruppen *boendestöd/sysselsättning* något överrepresenterade bland de som inte svarat. Detta svarmönster, att yngre och män har lägre svarsbenägenhet, är vanligt i brukarundersökningar.

Förutom en viss snedfördelning vad gäller kön och ålder bland de som svarat är det också viktigt att notera undersökningens relativt stora bortfall. Det finns en risk att bortfallet, i någon aspekt, avviker från de personer som har besvarat undersökningen. För en fullständig redovisning och jämförelse mellan urvalens och de svarandes fördelning på bakgrundsvariablerna kön, ålder och stadsdelsområde hänvisas till bilaga 2.

Ett rimligt antagande gällande de som besvarat undersökningen är att de med stor sannolikhet är personer i målgruppen som har störst möjlighet att besvara en enkätundersökning av detta slag. Det finns en risk att bortfallet består i en viktig grupp brukare, som med anledning av sitt psykiska funktionshinder, inte kan eller har möjlighet att delge sin bild och uppfattning av sin situation. Vid tolkning av undersökningsresultatet bör bortfallet och dess eventuella påverkan tas i beaktande och det är viktigt att vara medveten om att bilden som ges i

undersökningen är en del av brukarperspektivet. Ett rimligt antagande är att det finns grupper av brukare i målgruppen som inte blir representerade i denna undersökning.

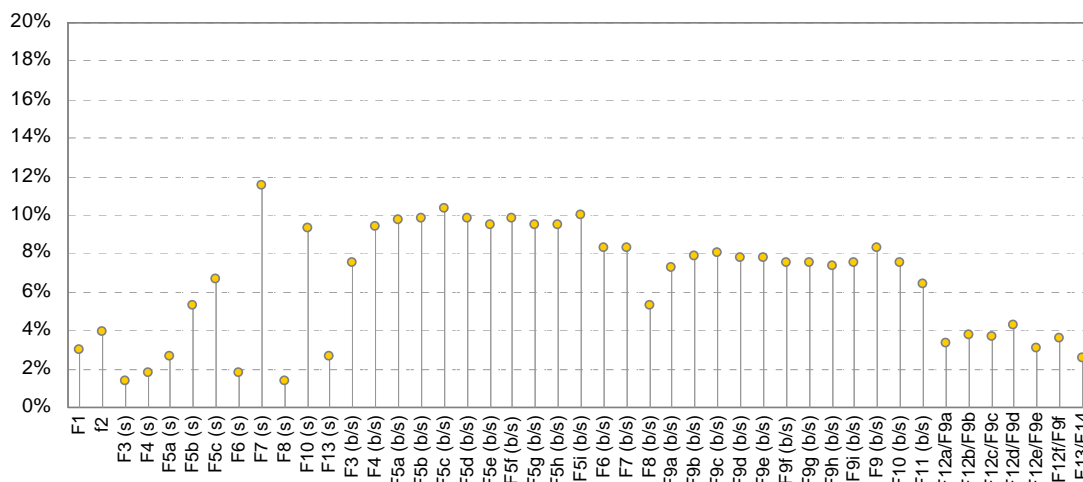
Internt bortfall

Den andra typen av bortfall – internt bortfall – innebär att frågor i enkäten lämnas helt obesvarade (tomma rutor).

Medelbortfallet för de enskilda frågorna i enkäterna är något högre (7 procent med en spridning mellan 2-12 procent) än vid brukarundersökningar generellt. Som en jämförelse hade exempelvis brukarundersökningarna inom stadens pedagogiska verksamheter mellan 1-3 procent internt bortfall (ej besvarade frågor i enkäten) vid undersökningarna 2009.

Följande diagram redovisar andelen det interna bortfallet för respektive fråga i enkäten.

Internt bortfall – ej besvarade frågor. Procent.

S=frågenummer i enkäten urval till samtliga b/s=frågenummer i enkäten till gruppen boendestöd/sysselsättning.

Statistisk säkerhet i undersökningen

Genom att undersökningen är en urvalsundersökning och inte en totalundersökning finns en viss statistisk osäkerhet inbyggd i resultatet. När slutsatser om hela populationen dras utifrån ett stickprov måste resultatet omgärdas med en viss felmarginal. Det är som tidigare nämnts viktigt att beakta det relativt stora bortfallet i undersökningen och att slutsatser från stickprovet till hela populationen bör göras med viss försiktighet.

Eftersom undersökningen baseras på två olika urval från populationen personer med psykiska funktionshinder omges var och en av dessa med en osäkerhetsmarginal. När man gör uppskattningar för hela populationen personer med psykiska funktionshinder (urval 1) måste procenttalen omges med en osäkerhetsmarginal på cirka +/- 7 procentenheter (95 procentigt konfidensintervall).

När man gör uppskattningar för hela populationen personer med insats boendestöd och/eller sysselsättning (urval 2) måste procenttalen omges med en osäkerhetsmarginal på cirka +/- 3

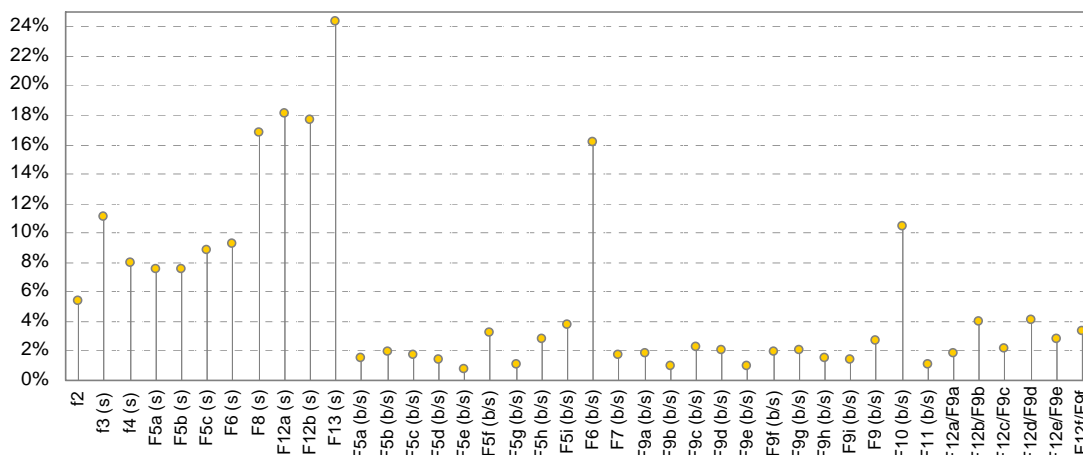
procentenheter (95 procentigt konfidensintervall). Dessa osäkerhetsmarginaler tar inte hänsyn till bortfallet och dess påverkan på undersökningsresultatet vilket är något som betraktaren och tolkaren av resultatet bör vara medveten om.

RESULTATREDOVISNING

I rapporten presenteras brukarnas åsikter i översiktliga diagram och tabeller. Där undersökningsdeltagarna ansett att de har för lite information för att kunna ta ställning i frågan har de kunnat svara "vet ej". I de diagram och tabeller som redovisar brukarnas attityder till socialtjänsten och aktuella insatser har resultaten enbart beräknats på de svarande som tagit ställning i frågan, dvs. *exklusive* de som svarat "vet ej". För att se hur många som besvarat varje fråga med "vet ej" hänvisas till tabellbilagan där svarsfördelningen för varje fråga redovisas (*inklusive* "vet ej"). I tabellbilagan (bilaga 1) redovisas alla andelar i relation till samtliga svar inklusive "vet ej" varför den procentandel som anges i rapporten skiljer sig något mot den som anges i tabellbilagan.

Följande diagram redovisar andelen "vet ej-svar" per fråga i enkäten. Högst andel "vet ej" svar har frågan: *Tycker du att samarbetet mellan landstinget och socialtjänsten verkar fungerat bra/dåligt när det gäller att tillsammans planera och ge dig fungerande vård och stöd?* Där har 24 procent av undersökningsdeltagarna som fått frågan svarat att de inte kan ta ställning. Andelen "vet ej" är även relativt hög på frågorna F8 *Hur väl stämmer det stöd du får, med det som beviljats enligt socialtjänstens beslut?* F12a och F12b, frågor som rör kontakten med socialtjänsten och landstinget samt frågorna F6 och F10 som rör frågor om det finns någon de svarande kan vända sig till med synpunkter om sitt boendestöd och/eller sysselsättningsverksamhet.

Fördelning över "vet ej" svar. Procent.

S=frågenummer i enkäten urval till samtliga b/s=frågenummer i enkäten till gruppen boendestöd/sysselsättning.

I enkäten gavs de svarande stora möjligheter att med egna ord lämna synpunkter och förslag på förbättringar. I vissa fall presenteras enskilda personers svar i rapporten för att belysa och illustrera de svarandes åsikter. Enskilda citat i rapporten ska inte ses som representativa för urvalet i sin helhet och följlaktligen bör inte generella slutsatser dras utifrån dem. I några fall har citaten modifierats för att bli mer lättlästa. För en sammanfattning av enkätens öppna svar se bilaga 6.

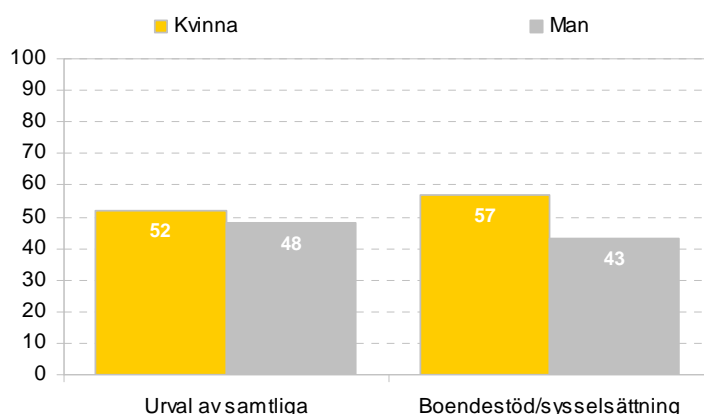
BESKRIVNING AV MÅLGRUPPEN

Vid kartläggningen som genomfördes 2006/2007 framkom att under ett år är cirka 3 200 personer aktuella för någon typ av socialpsykiatrisk insats i Stockholms stad. För att få en bild av undersökningsdeltagarna inleds rapporten med en beskrivning av köns- och åldersfördelningen samt stadsdelsområdestillhörighet för de svarande i de två undersökningsgrupperna.

De svarande i undersökningen

De svarande i undersökningen som representerar hela populationen, *urval av samtliga*, har en könsfördelning som väl överensstämmer med urvalet som helhet. 52 procent av de svarande är kvinnor och 48 procent är män (liksom i urvalet som helhet). Den grupp svarande som representerar personer med *boendestöd/sysselsättning* stämmer också väl överrens med urvalet i stort.

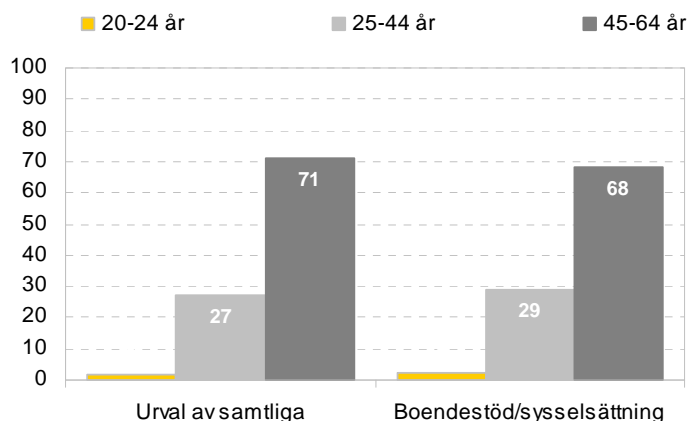
Könsfördelning bland de svarande i undersökningen. Procent.

Sett till åldersstrukturen bland de svarande avviker den något från respektive urval. I båda undersökningsgrupperna är de äldre personerna (45-64 år) överrepresenterade. I den grupp som representerar hela populationen (*urval av samtliga*) är 71 procent 45-64 år jämfört med 67 procent i urvalet. Detta betyder alltså att de yngre är något underrepresenterade i undersökningen. 27 procent mellan 25-44 år bland de svarande kan jämföras med 30 procent i urvalet.

På motsvarande sätt representeras gruppen *boendestöd/sysselsättning* i undersökningen av 68 procent mellan 45-64 år jämfört med 62 procent i urvalet och de yngre är 29 procent i undersökningen och 34 procent i urvalet.

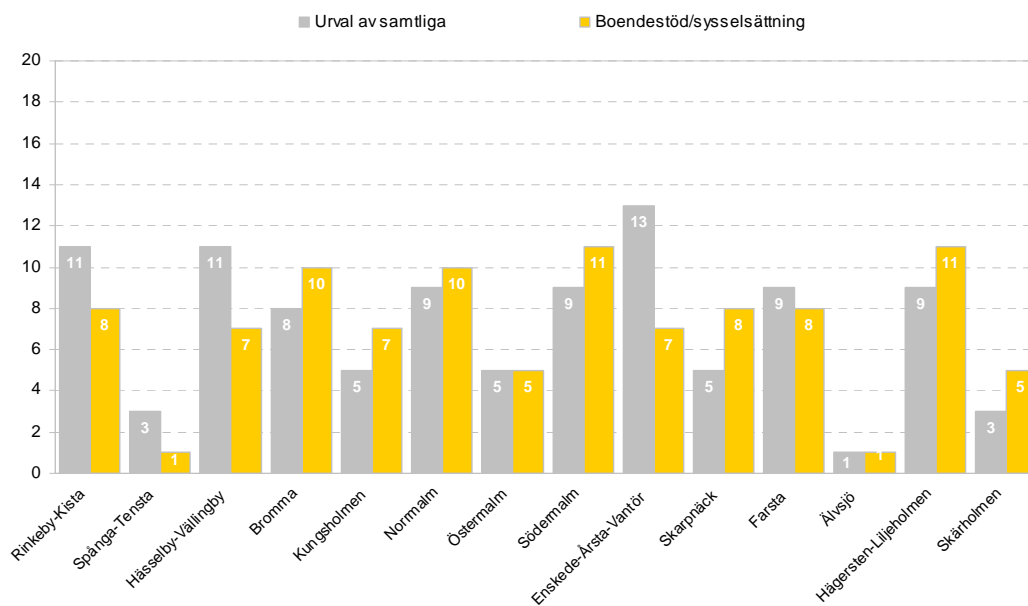
Åldersfördelning bland de svarande i undersökningen. Procent.

Sett till undersökningssvarens fördelning över stadens 14 stadsdelsområden visar resultatet att de svarande som representerar hela populationen, *urval av samtliga*, i stort stämmer överens med urvalet som helhet. För tre stadsdelsområden, Kungsholmen, Södermalm och Rinkeby-Kista finns något större skillnader. Kungsholmen och Södermalm har en något lägre andel svarande än urvalet totalt och Rinkeby-Kista har en högre andel svarande än urvalet totalt.

Likaså stämmer fördelningen på stadsdelsområde, för gruppen *boendestöd/sysselsättning*, bra överens med urvalet i stort. Även här uppvisar dock Rinkeby-Kista och Södermalm något större skillnader, båda har en lägre andel svarande än urvalet som helhet. För en fullständig redovisning och jämförelse mellan andel personer som svarat och andel som ingår i urvalen som helhet hänvisas till tabellerna i bilaga 2.

Fördelning per stadsdelsområde bland de svarande i undersökningen. Procent.

Insatstyp

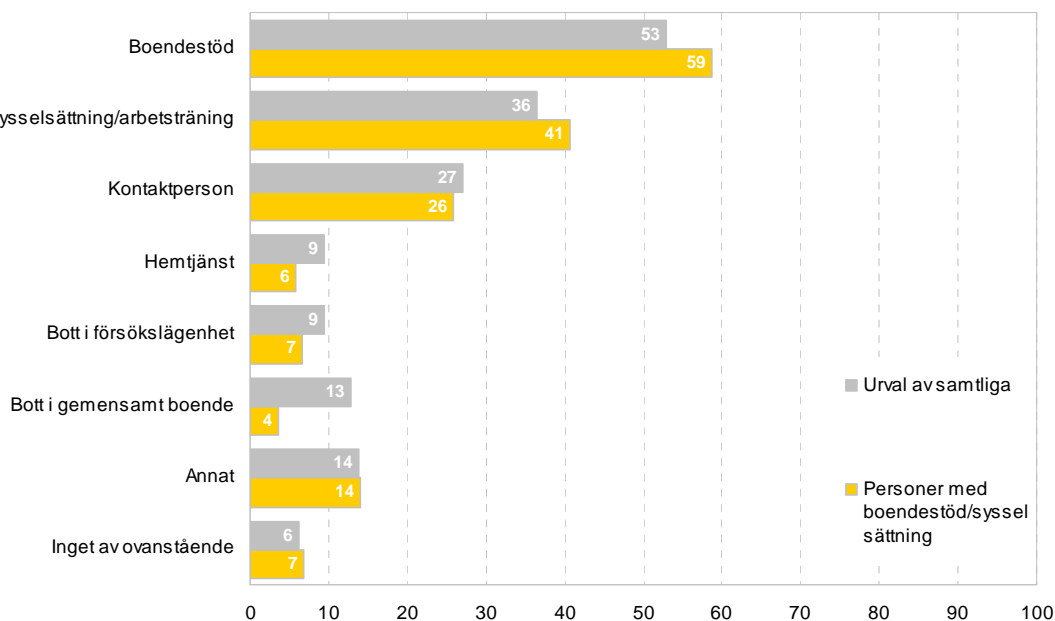
I enkäten ställdes frågan om vilken/vilka typer av stöd som varit aktuella för undersökningsdeltagarna de senaste åren. Deltagarna hade möjlighet att välja ett eller flera svarsalternativ.

Bland de svarande i urval 1 dvs. *urval av samtliga* uppger 53 procent att de har boendestöd och 36 procent uppger att de har sysselsättning/arbetsträning.

För att ingå i urval 2 dvs. *boendestöd/sysselsättning* krävs att personerna har den ena eller båda insatserna enligt dokumentationen i Parapysystemet. Av de svarande i urvalsgruppen uppger 59 procent att de har boendestöd och 41 procent att de har arbetsträning/sysselsättning. Av de svarande i gruppen *boendestöd/sysselsättning* uppger 15 procent att de har båda insatserna. Viktigt att notera är att över 20 procent i gruppen uppger att de varken har insatsen sysselsättning/arbetsträning eller boendestöd. I de frågor i enkäten där de svarande ombads utvärdera de båda insatserna visar resultatet att fler personer utvärderat insatsen än som svarat att de omfattas av den. En möjlig förklaring är att de svarande har missuppfattat instruktionerna i enkäten. En annan möjlig förklaring är att det vid frågorna inför utvärderingen av insatserna i enkäten gavs en mer utförligt beskrivning av insatsen och därmed kanske fler personer känner igen det stöd de får.

När alla personer som har utvärderat boendestödet inkluderas i gruppen höjs andelen som har boendestöd från 59 procent till 60 procent. När alla personer som utvärderat sysselsättningsverksamheten räknas med höjs andelen som deltar i någon form av sysselsättningsverksamhet från 41 procent till 57 procent. Dessa andelar är ett mer rimligt antagande med tanke på att urvalet är draget i en brukargrupp som enligt registret har antingen boendestöd och/eller sysselsättning.

Självskattade insatser bland de svarande i undersökningen. Procent.

I gruppen *urval av samtliga* uppger 55 procent att de har en insats och 29 procent att de har två insatser. Ytterligare 15 procent uppger att de har haft tre eller fler insatser från socialtjänsten det senaste året.

På motsvarande sätt i gruppen *boendestöd/sysselsättning* uppger 56 procent att de har en insats och 27 procent uppger att de har två insatser. Ytterligare 16 procent uppger att de har haft tre eller fler insatser från socialtjänsten det senaste året.

Resultatet visar att insatsen kontaktperson är en vanlig insats tillsammans med boendestöd och/eller sysselsättning i båda grupperna. I gruppen *urval av samtliga* visar resultatet att cirka tio procent av personerna uppger att de har insatsen hemtjänst, försökslägenhet och/eller gruppboende.

I gruppen *boendestöd/sysselsättning* finns mycket små skillnader mellan vilka insatser männen och kvinnorna uppger att de har.

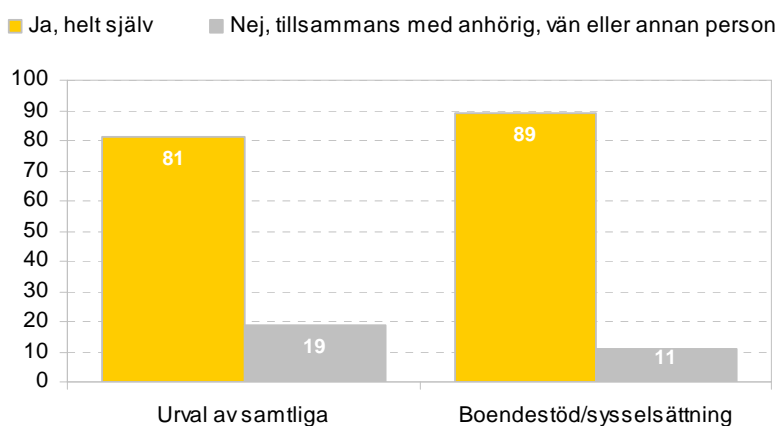
Det är något vanligare i gruppen *urval av samtliga* att männen har insatsen kontaktperson, boendestöd och försökslägenhet än vad kvinnorna har. Undersökningsdeltagarna hade möjlighet att ange *annan insats* och bland dessa svar uppges bland annat⁶:

- Försörjningsstöd
- Olika typer av kurser
- Personligt ombud
- Hotellhem

En sammanfattning av enkätens öppna svar presenteras i bilaga 6.

I undersökningen ställdes frågan huruvida undersökningsdeltagarna själva besvarat frågorna i enkäten eller om de tagit hjälp av en anhörig, vän eller annan person. Resultatet visar att nära 90 procent av de tillfrågade i gruppen *boendestöd/sysselsättning* har besvarat frågorna själva. I gruppen *urval av samtliga* uppger drygt 80 procent att de besvarat frågorna själva.

Har du besvarat frågorna helt själv? Procent.

⁶ Observera att svaren speglar brukarnas egen uppfattning om vilken annan ”insats” de har.

SITUATIONEN I DAGSLÄGET

I den kartläggning av målgruppen som genomfördes 2006/2007 framkom att personer med psykiska funktionshinder på många sätt är en utsatt grupp. En viktig aspekt som togs upp var dessa personers sociala situation och deras psykiska och fysiska hälsa. Detta framkom bland annat genom intervjuer med brukar- och anhörig organisationer som efterlyste stöd och motivation inte minst kring målgruppens fysiska hälsa.

Vid den senare kartläggningen av äldre personer med psykiska funktionshinder vittnade såväl enhetschefer som utförare inom äldreomsorgen om målgruppens sociala utsatthet och deras många gånger isolerade livsstil och begränsade sociala kontakter.

I denna undersökning ombads målgruppen själv ge sin bild av situationen i dagsläget. I enkäten ställdes en rad frågor om olika aspekter i undersökningsdeltagarnas liv. Bland annat ställdes frågor om boende, personernas dagliga sysselsättning, deras sociala liv och umgänget, upplevelsen av deras psykiska och fysiska hälsa samt deras syn på sin ekonomiska situation i dagsläget.

Följande diagram redovisar svarsfördelningen i frågornas fem skalsteg (betyg). De personer som inte kunnat ta ställning i frågan har exkluderats ur procentberäkningen (för svarsfördelningen inklusive vet ej hänvisas till tabellbilagan). De gröna staplarna innebär att undersökningsdeltagarna är nöjda (ger betyget 4 eller 5) och de röda staplarna visar andelen missnöjda (ger betyget 1 och 2). Den vita stapeln i mitten visar den andel svarande som gett betyget 3 (varken eller).

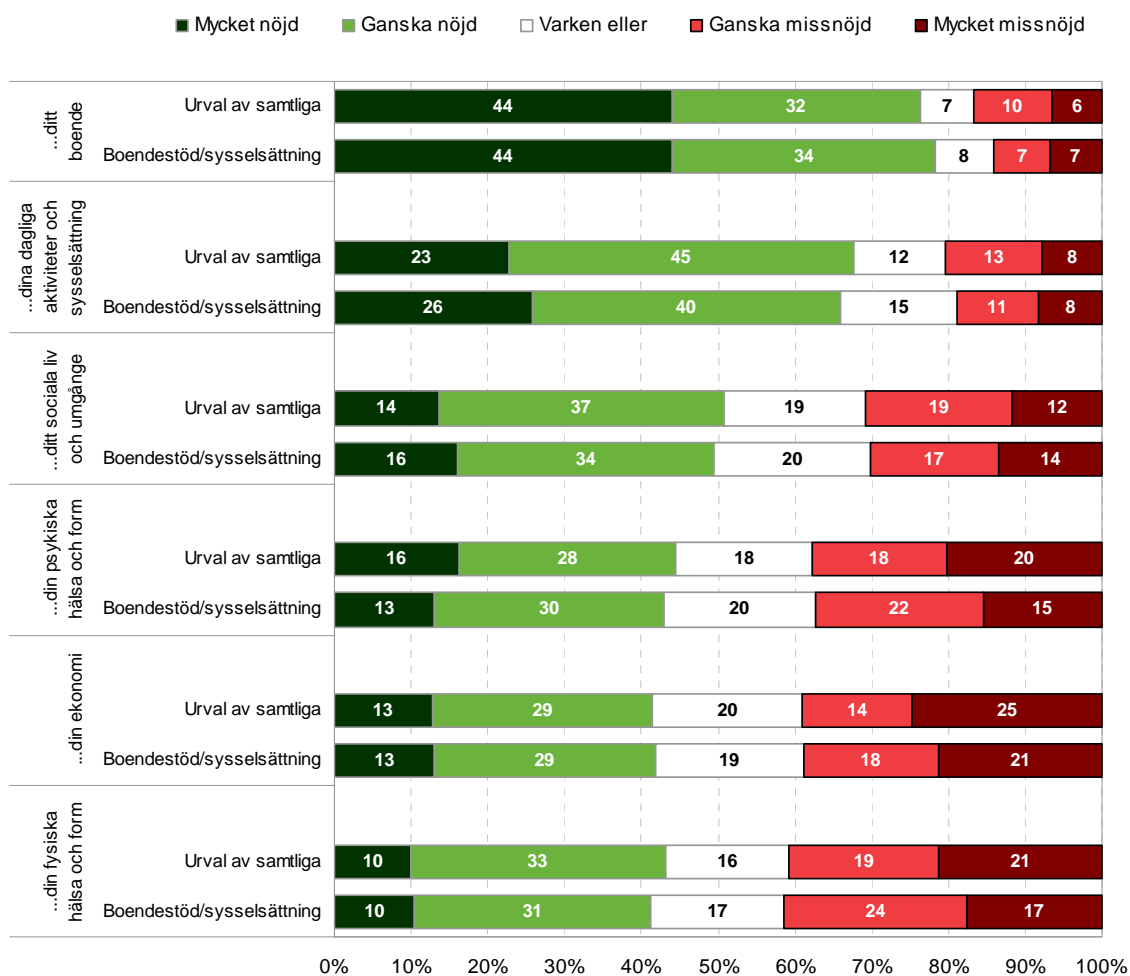
En viktig aspekt vid tolkning av undersökningens resultat är att bortfallet i båda svarsgrupperna är stort och det kan finnas anledning att misstänka att den grupp som inte besvarat undersökningen avviker från dem som svarat i målgruppen. Ett möjligt antagande är att de som inte svarat har en annan situation och motivation att delta i undersökningen med anledning av sitt psykiska funktionshinder. Resultaten kan således ge en begränsad bild av målgruppens syn och utvärdering av sin livssituation.

De svarandes livssituation

Resultatet visar att de svarande i stort är nöjda med sin livssituation när det gäller deras boende och deras dagliga aktiviteter och sysselsättning. Både gruppen *boendestöd-/sysselsättning* och i *urval av samtliga* ger majoriteten (70-80 procent) betyget 4 eller 5 till frågorna om bostad och dagliga aktiviteter. Viktigt att kommentera är dock att även om majoriteten av de tillfrågade är ganska eller mycket nöjda visar resultatet att runt en femtedel av de tillfrågade är ganska eller mycket missnöjda med sitt boende och sin dagliga sysselsättning. Omvandlat i antal personer kan detta innebära att runt 500 i målgruppen på något sätt är missnöjda med sitt boende och runt 700 personer med sina dagliga aktiviteter och sysselsättning⁷.

⁷ Antalet är beräknat utifrån antagandet att de som ej svarat har samma fördelning av missnöjda som de som svarat.

Hur nöjd/missnöjd är du just nu med ditt liv och din situation i fråga om...? Procent.

Resultatet visar att kvinnorna, i gruppen *urval av samtliga*, är mer nöjda med både sin boendesituation och sin dagliga sysselsättning än männen i samma grupp. 80 procent av kvinnorna är ganska eller mycket nöjda med sitt boende och 71 procent är ganska eller mycket nöjda med sin dagliga sysselsättning jämfört med 72 respektive 64 procent av männen.

I gruppen *boendestöd/sysselsättning* är kvinnornas och männens attityd till boende och daglig sysselsättning mer lika.

I de båda tidigare kartläggningarna framkom att personer med psykiska funktionshinder är en socialt utsatt grupp. Många lever ensamma och har få eller inga sociala kontakter utanför kontakten med landstings- och socialtjänstpersonal. På frågan hur nöjda eller missnöjda personerna själva är med sitt sociala liv och umgänge visar resultatet att en tredjedel (31 procent) är ganska eller mycket missnöjda med sin livssituation gällande den sociala situationen. Vilket kan motsvara cirka 1000⁸ personer i målgruppen. Resultatet visar små

⁸ I denna uppräknings antas att de som besvarat undersökningen är representativa för populationen som helhet.

skillnader mellan de olika urvalsgrupperna. Sett till skillnaden mellan kvinnor och män visar resultatet att kvinnorna i högre utsträckning är nöjda med sitt sociala liv och umgänge än vad männen är. Resultaten är snarlika i de båda urvalsgrupperna. När det gäller undersökningsdeltagarnas psykiska hälsa och form samt deras ekonomiska situation uppger cirka 40 procent att de är ganska eller mycket missnöjda med sin livssituation (vilket kan motsvara ca 1 300 personer, se föregående fotnot). Resultatet visar att männen i båda urvalsgrupperna är något mer nöjda med sin ekonomiska situation än vad kvinnorna är.

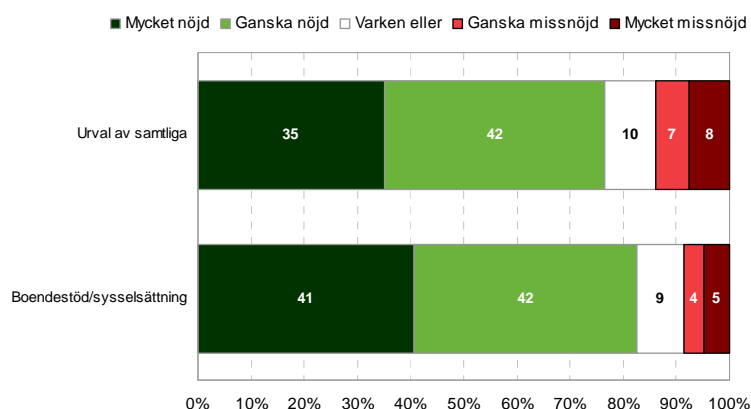
I kartläggningen 2006/2007 framkom, som tidigare nämnts, synpunkter från anhörig- och brukarorganisationen att mer stöd och insatser beträffande målgruppens fysiska hälsa och form vore önskvärt. Svaren från målgruppen själva bekräftar denna bild. 40 procent i gruppen *urval av samtliga* och 41 procent i gruppen *boendestöd/sysselsättning* uppger att de är ganska eller mycket missnöjda med sin fysiska hälsa och form. Minst nöjda är kvinnorna där 48 procent i gruppen *urval av samtliga* är missnöjda med sin fysiska hälsa. Motsvarande siffra för kvinnorna i *boendestöd/sysselsättningsgruppen* är 44 procent. Detta överensstämmer väl med att när brukarna själva får uppge vilka insatser, utöver det stöd de har idag, som vore önskvärda rankas just "att komma igång med fysisk träning/motion" högst.

KONTAKTEN MED SOCIALTJÄNSTEN

Helhetsomdöme

Till de båda urvalsgrupperna ställdes en övergripande fråga om hur nöjda eller missnöjda de svarande är med kontakten med socialtjänsten på det hela taget. Resultatet visar att gruppen *boendestöd/sysselsättning* ger ett något högre helhetsomdöme än gruppen *urval av samtliga*. I gruppen *boendestöd/sysselsättning* är 83 procent ganska eller mycket nöjda med de stöd och insatser de fått från socialtjänsten det senaste året. I gruppen *urval av samtliga* är 77 procent ganska eller mycket nöjda. Resultatet visar inga skillnader mellan männens och kvinnornas generella attityd till socialtjänsten.

Hur nöjd/missnöjd är du på det hela taget med de insatser och stöd du 2008/2009 fått/får av socialtjänsten? Procent.

Vill man jämföra målgruppens helhetsomdöme eller generella attityd till socialtjänsten med liknande brukarundersökningar, visade exempelvis motsvarande brukarundersökning inom

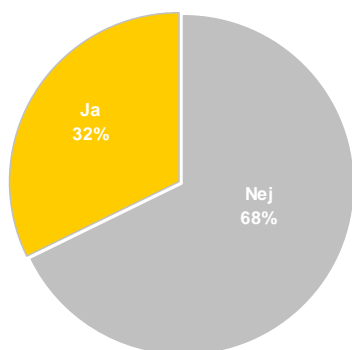
hemtjänsten 2008, att 79 procent av hemtjänstomsorgstagarna är ganska eller mycket nöjda på det hela taget med hemtjänsten.

I båda undersökningsgrupperna finns dock en andel som inte är nöjda. I gruppen *urval av samtliga* är 15 procent ganska eller mycket missnöjda och motsvarande andel i gruppen *boendestöd/sysselsättning* är 11 procent. Detta kan motsvara cirka 350⁹ personer för målgruppen som helhet. Som resultatet senare kommer att visa, vid utvärdering av de olika bedömningskriterierna i frågeformulären, ligger andelen missnöjda på en jämn nivå, runt 15 procent i gruppen urval av samtliga, och runt 10 procent i gruppen *boendestöd/sysselsättning*.

Tillräckligt stöd

Till urvalsgruppen *boendestöd/sysselsättning* ställdes frågan om de upplever att det stöd de får är tillräckligt. För flertalet svarande, 68 procent, är stödet tillräckligt men 32 procent anser att det finns mer att önska. Intressant att notera är att denna fråga är en viktig påverkansfaktor när det gäller den senare utvärderingen av socialtjänstens insatser (boendestöd och sysselsättning). Resultatet visar tydligt att de svarande som upplever att stödet är otillräckligt, generellt är mindre nöjda med den insats de får. Särskilt tydligt är det gällande deras bedömning av boendestöd.

Skulle du idag behöva mer stöd av socialtjänsten i något avseende? Procent.

Genom de öppna svar och synpunkter de svarande hade möjlighet att lämna i enkäten framkommer att man framförallt efterlyser fler timmar med boendestödet/boendestödjaren eller kontaktperson. Det framkommer också önskemål om samtal, ändrat boende, mer hjälp i hemmet och sysselsättning av något slag. För en sammanfattning av enkätens öppna svar hänvisas till bilaga 6.

Nedan presenteras några av de synpunkter som framkommer i de öppna svaren.

”Utökat boendestöd.”

”Tillfälligt stödboende för att få hjälp med att bryta isoleringen och på så sätt få hjälp med sunda vardagliga rutiner. Behöver något mer radikalt än enbart boendestöd, för att bryta en långvarig isolering med allt det medför...”

⁹ I denna uppräknig antas att de som besvarat undersökningen är representativa för populationen som helhet.

”T ex regelbundna samtal och hembesök samt hjälp med bostadsbyte.”

”Råd och tips vid matlagning, gå ut och fika på något café, våga gå ut och handla kläder t ex.”

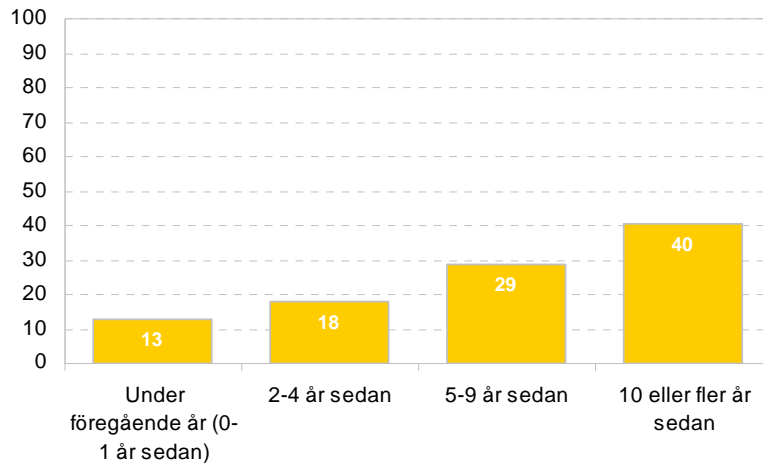
När och hur kontakt tagits

Till undersökningsgruppen *urval av samtliga* ställdes frågor om när och på vilket sätt personerna kommit i kontakt med socialtjänsten. Undersökningsdeltagarna ombads också utvärdera den utredning som legat till grund för bedömning av insatser samt betygsätta hur väl de anser att deras nuvarande stöd överensstämmer med det de fick beviljat. Frågor ställdes också om de svarande vet vilka stödinsatser de har rätt att få enligt de beslut som fattats och slutligen deras uppfattning om socialtjänstens lyhördhet för synpunkter och önskemål.

Resultatet visar att majoriteten av de svarande har haft en varaktig kontakt med socialtjänsten. För två av fem är det fler än 10 år sedan den första kontakten med socialtjänsten togs. Männerna har haft en mer långvarig kontakt med socialtjänsten än kvinnorna som istället är överrepresenterade i grupperna som kommit i kontakt med socialtjänsten under de senaste 4 åren.

När kom du första gången i kontakt med socialtjänsten? Procent.

Urval av samtliga (n=198)

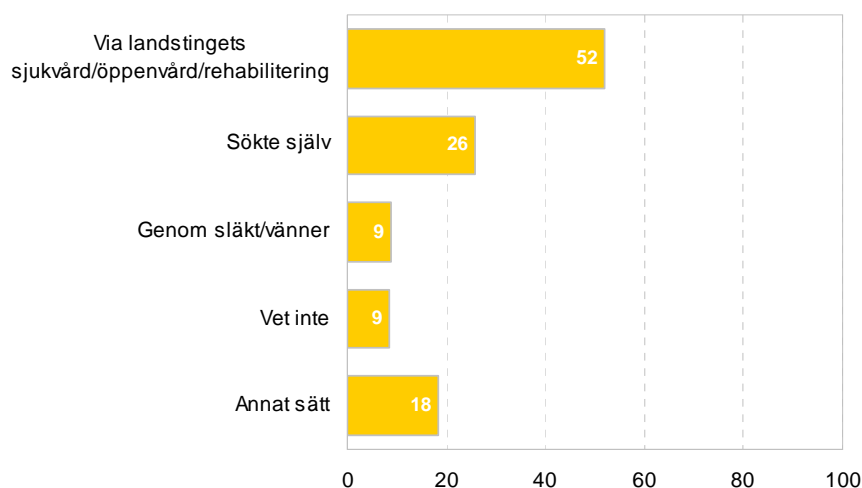

Vanligast är att de svarande kommit i kontakt med socialtjänsten via landstingets sjukvård-/öppenvård eller rehabilitering. Att få kontakt via landstinget är vanligare bland kvinnorna än bland männen (59 procent jämfört med 44 procent). En av fyra uppger att de själva sökt kontakt med socialtjänsten och en av tio uppger att kontakten förmedlats via anhöriga.

Det är vanligare att männen inte minns på vilket sätt de kommit i kontakt med socialtjänsten än att inte kvinnorna gör det. En möjlig förklaring är männens långa kontakttid (10 år eller längre) då det kan vara svårt att minnas på vilket sätt man kommit i kontakt med socialtjänsten om kontakten togs för mer än 10 år sedan.

På vilket sätt kom du i kontakt med socialtjänsten, då du beviljades nuvarande stödinsatser? Procent.

Urval av samtliga (n=222)

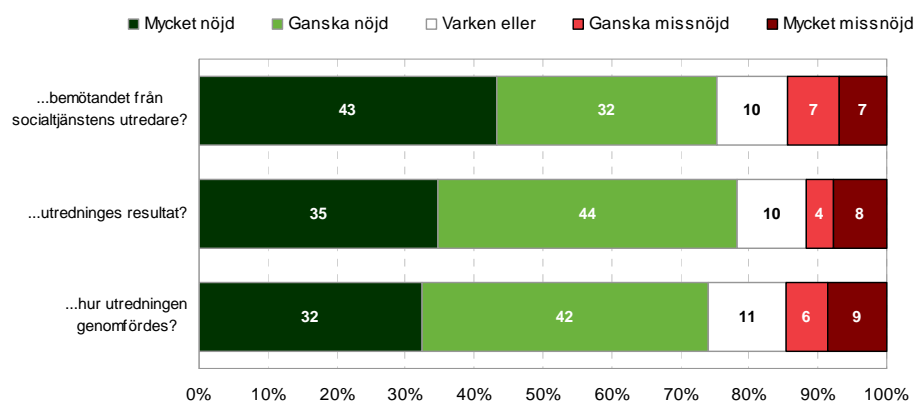
Bedömning av stödbehov

Till undersökningsgruppen *urval av samtliga* ställdes frågor kring den utredning som legat till grund för aktuella insatser, den så kallade DUR-utredningen (Dokumentation Utredning Resultat). Innan frågorna ställdes lämnades en kortare information till de svarande för att underlätta för de svarande att förstå vilken utredning som skulle utvärderas. Genom resultatet framkommer att cirka sex procent av de svarande inte varit med om den typ av utredning som efterfrågas.

Drygt 70 procent av de svarande är ganska eller mycket nöjda med såväl bemötandet från socialtjänstens utredare, utredningens resultat som med hur utredningen genomförts. Mest nöjda är de svarande med bemötandet från socialtjänstens personal där 43 procent uppger att de är mycket nöjda.

Om du tänker tillbaka på utredningen då dina behov av stödinsatser fastställdes – hur nöjd/missnöjd är du med...? Procent.

Urval av samtliga (n=185, 187 och 179)

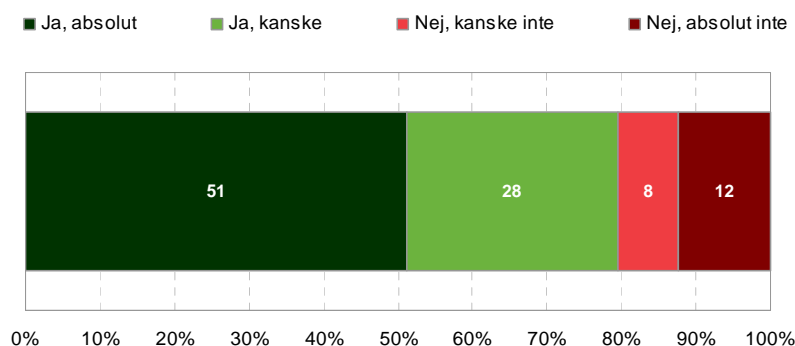

Det finns ingen större skillnad mellan männens och kvinnornas attityd till DUR-utredningen vad gäller utredningens resultat och genomförande. Däremot är männen något mer nöjda än kvinnorna när det gäller bemötandet från socialtjänstens utredare (77 procent jämfört med 73 procent). Även om majoriteten av de svarande är ganska eller mycket nöjda finns en grupp som anser att det finns betydligt mer att önska från utredningen. Tydligast är missnöjet med hur utredningen genomfördes där 15 procent av de svarande är ganska eller mycket missnöjda vilket kan motsvara närmare 500¹⁰ personer i målgruppen.

På frågan om socialtjänstens lyhörddhet för synpunkter och önskemål uppger 80 procent av de svarande att de är ganska eller mycket nöjda med socialtjänsten i detta avseende. Viktigt att notera är dock att 20 procent av de svarande, vilket kan motsvara 640 (se föregående fotnot) personer i målgruppen, inte uppfattar att socialtjänsten tagit hänsyn till deras synpunkter och önskemål.

Tycker du att socialtjänsten har tagit hänsyn till dina synpunkter och önskemål när dina behov av stödinsatser bedömts och bestämts? Procent.

Urval av samtliga (n=201)

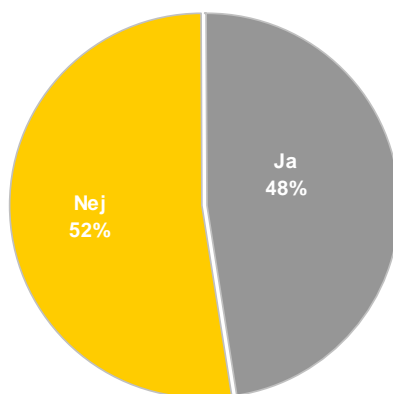
¹⁰ I denna uppräknig antas att de som besvarat undersökningen är representativa för populationen som helhet.

Resultatet visar att kvinnorna i högre utsträckning än männen uppger att socialtjänsten i någon grad tagit hänsyn till deras synpunkter och önskemål (svarat *ja, kanske*) medan männen i högre utsträckning tar helt avstånd i frågan (svarat *nej, absolut inte*). Resultatet visar också att de svarande som inte upplever att socialtjänsten tagit hänsyn till deras synpunkter och önskemål också i högre utsträckning är mer kritiska till socialtjänsten generellt.

Drygt hälften av de svarande uppger att de inte vet vilka stödinsatser de har rätt att få enligt de beslut som fattats. Å andra sidan uppger 83 procent att det stöd de får stämmer bra eller ganska bra med det de beviljats av socialtjänsten. Viktigt att notera är dock att frågan har ett stort bortfall. Nära 20 procent uppger att de inte vet hur väl det stöd de får stämmer överrens med det som beviljats.

Vet du vilka stödinsatser du har rätt att få enligt de beslut som fattats? Procent.

Urval av samtliga (n=200)

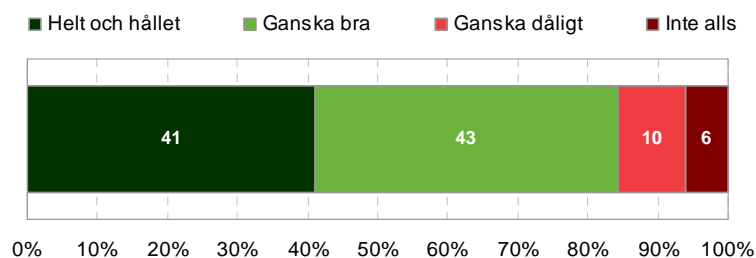

Resultaten återspeglar troligen att det finns en viss osäkerhet kring de regler som ligger till grund för de beslut och de insatser som beviljas. Även om informationen finns och lämnas till de svarande visar resultatet alltså att det finns osäkerhet om hur besluten ska tolkas.

Resultatet visar att osäkerheten i frågorna är lika stor bland de svarande kvinnorna som bland männen.

Hur väl stämmer det stöd du får, med det som du beviljats enligt socialtjänstens beslut? Procent.

Urval av samtliga (n=185)

Otillfredställda behov av stöd

Ett av syftena med kartläggningen 2006/2007 var att se på de insatser som finns idag och jämföra med målgruppens behov för att därigenom kunna förbättra stödet till den enskilde. Förutom att tillfråga socialtjänstens handläggare intervjuades också representanter från anhörig- och brukarorganisationer om hur de såg på målgruppens behov i relation till de insatser som finns. Resultaten visade då att det finns vissa otillfredsställda behov för målgruppen. Från socialtjänstens handläggare framkom ett behov av sysselsättning och olika insatser som rör boendet (exempelvis boendestöd). Även anhörig- och brukarorganisationer lyfte vikten av boendeinsatser samt stöd för hälsofrämjande aktiviteter (exempelvis stöd för viktminskning). När det gällde sjukvård bedömdes behoven främst röra öppen psykiatrisk vård i form av samtalsterapi eller medicinering.

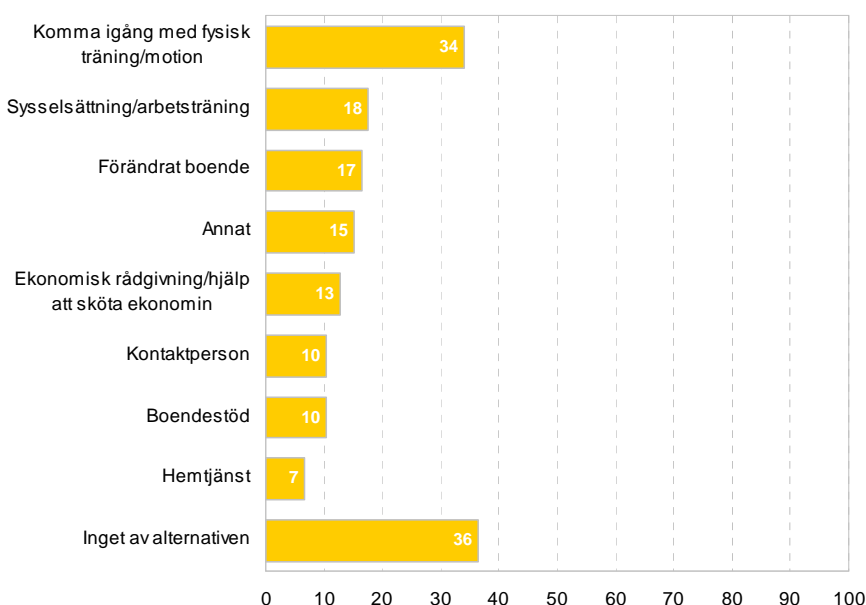
Resultaten från denna brukarundersökning visar att en tredjedel av de svarande inte upplever några behov av ytterligare insatser utöver det de får idag. Två tredjedelar svarar dock att de behöver ytterligare stöd.

Bilden som målades upp i den tidigare kartläggningen, av målgruppens behov stämmer väl överens med deras egna önskemål och synpunkter på ett utökat behov av stöd och insatser. En tredjedel av de svarande har behov av stöttning för att komma igång med fysisk träning och motion, likaså uppger nära en femtedel att de har ett utökat behov av sysselsättning-/arbetsträning och förändrat boende. Det finns även visst önskemål om mer stöd i form av ekonomisk rådgivning och stöttning samt kontaktperson och boendestöd.

Männen uppger i högre utsträckning än kvinnorna att de har ett behov, utöver stödet de får idag, av boendestöd och sysselsättning/arbetsträning. Likaså uttrycker de ett större behov av förändrat boende än vad kvinnorna gör. Kvinnorna i sin tur uppger i högre utsträckning än männen att de är nöjda med de insatser de får idag (dvs. markerar svarsalternativet ”inget av alternativen”).

Förutom det stöd du får idag – behöver du nya insatser/mer stöd av socialtjänsten med något av följande? Procent.

Urval av samtliga (n=211)

Vid denna fråga gavs de svarande stort utrymme att själva, med egna ord ge exempel på vad de saknar och önskar. Likaså gavs utrymme att med egna ord formulera på vilket sätt socialtjänsten kan bli bättre på att stötta personer med psykiska funktionshinder. En sammanfattning av enkätens öppna svar presenteras i bilaga 6.

Bland de öppna svaren går bland annat att läsa om önskemål om mer aktiviteter, att komma ut mer och besöka bio, restaurang eller gym. Nedan presenteras ett urval citat om just detta.

”Att komma ut i det vanliga sociala livet. Typ arbetsträning, kurser, utbildning, hjälp att finna fonder...”

”Att kunna komma ut på ett och annat restaurangbesök någon gång för att förtära lunch...”

”Fler utflykter och museer m m...”

”Jag hade behövt hjälp att komma igång med fysisk träning/motion redan för 3 år sedan. Jag tror det hade kunnat hjälpa mig att börja må bättre. För mig hade det varit bättre att på så sätt bygga upp styrka och uthållighet innan jag blev satt på arbetsträning, för att därigenom öka chanserna för att lyckas. Jag skulle även behöva någon jag kan vända mig till, med olika frågor t ex om samhällsfunktioner för att lättare komma tillbaka in i samhället.”

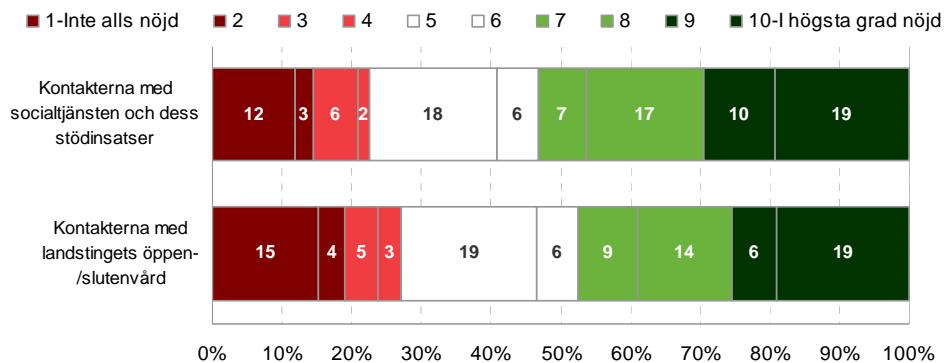
UPPLEVELSEN AV SAMVERKAN MELLAN KOMMUN OCH LANDSTING

Ett viktigt tema vid kartläggningen 2006/2007 och kartläggningen av äldre med psykiska funktionshinder 2008/2009 var frågan om samverkan mellan kommunen och landstinget. Vid båda undersökningarna framkom att även om samverkan på det stora taget fungerar tillfredsställande finns mer att önska i frågan. Bland annat framkom uppfattningen om svårigheter att hitta rätt person inom respektive myndighet. Denna åsikt delades av representanter från både kommun och landsting. Vid kartläggningen av äldre med psykiska funktionshinder framkom också genom intervjuerna med socialtjänsten att det finns vissa svårigheter med gränsdragning och ansvarsfördelning kring personer med psykiska funktionshinder.

Till *urval av samtliga* ställdes tre frågor kring samverkan och de svarandes upplevelse av kontakterna med socialtjänsten respektive landstinget. Svarsskalan är 10 gradig för de två övergripande frågorna om kontakten med respektive myndighet. Betyget 1 på svarsskalan står för *inte alls nöjd* och 10 står för *i högsta grad nöjd*. Cirka en femtedel av de svarande har uppgett att de inte kan ta ställning i frågan. De röda staplarna (mörka och ljusa) beskriver svarsskalans lägsta betyg (1 till 4) de gröna staplarna (mörka och ljusa) beskriver svarsskalans högsta betyg (7 till 10) de vita staplarna visar skalans mittalternativ (5 och 6).

Vad tycker du om - ? Procent.

Urval av samtliga (n=186, 185)

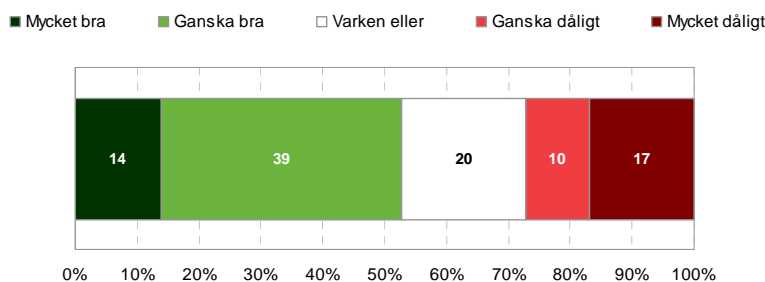
Resultatet visar en relativt stor spridning över hela svarsskalan. Tyngdpunkten ligger dock på skalans högsta betyg (7 till 10). Närmare en tredjedel ger betyget 9 eller 10 till kontakten med socialtjänsten och dess stödinsatser medan en något lägre andel, en fjärdedel, ger samma betyg till kontakterna med landstingets öppen-/slutenvård. Viktigt att framhålla är dock att även om majoriteten av de svarande ger de fyra högsta betygen (7-10) är cirka en av fyra missnöjda (ger betygen 1-4) med såväl kontakten med socialtjänsten som med landstinget.

Männen tenderar att ge skalans lägsta betyg (1) i högre utsträckning än vad kvinnorna gör. Bland männen ger 16 respektive 24 procent betyget 1=inte alls nöjd, till kontakterna med socialtjänsten och landstinget. Motsvarande siffra för kvinnorna är 8 procent i båda frågorna.

På frågan om hur de svarande upplever samarbetet mellan landstinget och socialtjänsten när det gäller att tillsammans planera och ge vård och stöd upplever drygt hälften (53 procent) att det fungerar mycket eller ganska bra. Drygt en fjärdedel (27 procent) upplever att det fungerar ganska eller mycket dåligt. Viktigt att poängtera är att en fjärdedel av de svarande (25 procent) inte kunnat ta ställning i frågan.

Tycker du att samarbetet mellan landstinget och socialtjänsten verkar fungerat bra/dåligt när det gäller att tillsammans planera och ge dig fungerande vård och stöd? Procent.

Urval av samtliga (n=165)

UTVÄRDERING INSATSERNA BOENDESTÖD OCH SYSSELSÄTTNING

Ett av undersökningens syfte är att utvärdera två av socialtjänstens vanligaste insatser för psykiskt funktionshindrade. Det ena är boendestöd och den andra är sysselsättning-/arbetsträning.

När de svarande själva fick beskriva det stöd de fått från socialtjänsten det senaste året uppger 59 procent att de har insatsen boendestöd och 41 procent uppger att de har sysselsättning-/arbetsträning. Som nämnts tidigare (se sidan 13) är detta troligen en underskattning då en högre andel utvärderat verksamheten (60 procent har utvärderat insatsen boendestöd och 57 procent insatsen sysselsättning/arbetsträning). Cirka 15 procent har både boendestöd och sysselsättning/arbetsträning.

I enkäten fick de svarande ange hur nöjda eller missnöjda de är med ett tiotal olika kvalitetsaspekter kring sin insats. De olika kvalitetsaspekterna handlar om antalet timmar man har insatsen, hur nöjd eller missnöjd man är med det stöd man får, möjligheterna att påverka när och vad man vill ha hjälp med, hur man ser på personalens kompetens, bemötande, tillgänglighet och regelbundenhet samt hur trygga de svarande känner sig med insatsen. Avslutningsvis ställdes två frågor om de svarande har någon de kan vända sig med frågor eller synpunkter kring sin insats samt hur nöjda eller missnöjda de är på det hela taget med insatsen.

Boendestöd

I gruppen *boendestöd/sysselsättning* har 60 procent utvärderat insatsen boendestöd.

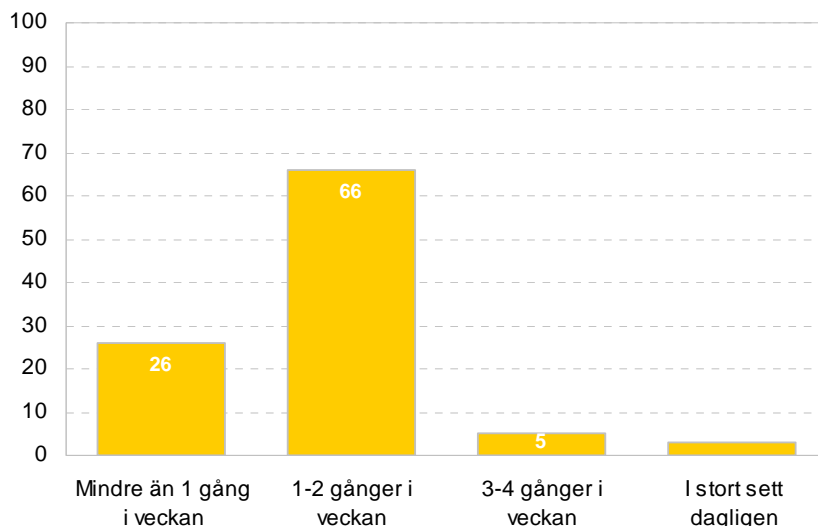
Boendestöd är social och praktisk stödinsats som syftar till att stärka den enskildes förmåga att hantera sitt vardagsliv både inom och utanför det egna hemmet¹¹. I boendestödet ingår praktiskt stöd i vardagen men också pedagogisk vägledning i att upprätthålla och utveckla den enskildes egna resurser. Personal ska ha baskompetens som omfattar målgruppen och kunskapsbaserade metoder ska användas i boendestödet. Målsättningen är att bidra till återhämtning som på sikt kan göra boendestöder överflödigt. Boendestöd ges efter den enskildes behov.

Resultatet visar att 66 procent av de svarande uppger att de har boendestöd/boendestödjare en till två gånger i veckan. Några få har insatsen mer regelbundet än tre gånger i veckan och 26 procent säger sig ha stödet mindre än en gång i veckan. Det finns inga större skillnader mellan hur ofta männen respektive kvinnorna uppger att de har insatsen boendestöd.

¹¹ Socialtjänst och arbetsmarknadsförvaltningen - Riktlinjer stadens insatser för psykiskt funktionshindrade.

Hur ofta har du under 2008/2009 fått boendestöd/boendestödjure? Procent.

Boendestöd/sysselsättning (n=484)

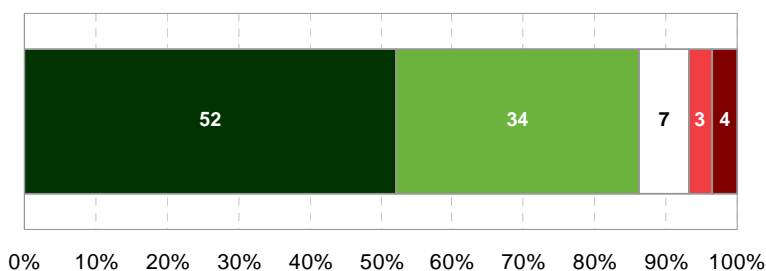

Efter att de svarande tagit ställning till en rad olika kvalitetsaspekter om sitt boendestöd ombads de ge sitt helhetsomdöme till insatsen. Resultatet visar att majoriteten av de svarande är ganska eller mycket nöjda med insatsen (86 procent). Männen ger ett något högre helhetsbetyg (89 procent nöjda) än vad kvinnorna gör (84 procent nöjda). Sju procent av de svarande ger betyget ganska eller mycket missnöjd.

Hur nöjd eller missnöjd är du på det hela taget med ditt boendestöd/boendestödjure? Procent.

Boendestöd/sysselsättning (n=479)

■ Mycket nöjd ■ Ganska nöjd □ Varken eller ■ Ganska missnöjd ■ Mycket missnöjd

De svarande ombads betygsätta nio olika kvalitetsaspekter på en femgradig skala. De svarande hade också möjlighet att ange svaret "vet ej". Generellt har frågorna som handlar om boendestöd en låg andel "vet ej"-svar. För en fullständig redovisning av svarsfördelningen se bilaga 1.

Resultatet visar att de egenskaper som uppskattas mest av de svarande är de aspekter som handlar om boendestödspersonalen. Personalens kontinuitet, känslan av trygghet, tillgänglighet, bemötande, kunnsighet och kompetens får alla höga betyg av brukarna (mellan 83 och 89 procent nöjda). Mest nöjda är de svarande med personalens kontinuitet dvs. *att du får*

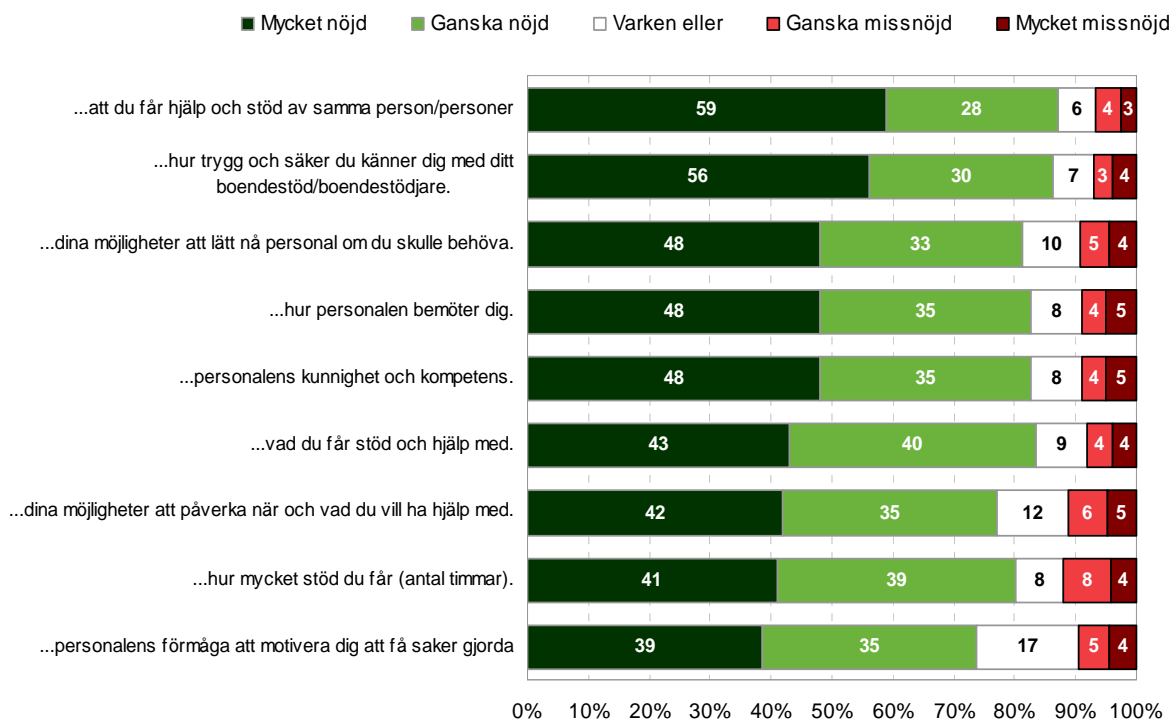
hjälp och stöd av samma person/personer, där sex av tio uppger att de är mycket nöjda. Även upplevelsen av hur trygg och säker man känner sig med sitt boendestöd rankas högt, 56 procent uppger att de är mycket nöjda. Nära hälften av brukarna ger också det högsta betyget (mycket nöjd) till personalens tillgänglighet, deras bemötande och kompetens. Utöver betyget mycket nöjd är cirka 30 procent ganska nöjda med de ovan nämnda kvalitetsaspekterna.

Majoriteten av de svarande ger även höga betyg (ganska eller mycket nöjd) till det de får stöd och hjälp med, deras möjligheter att påverka när och vad de vill ha hjälp med, det antal timmar de får boendestöd och personalens förmåga att motivera dem att få saker gjorda. De positiva andelarna är dock något lägre vid dessa aspekter än vid bedömningen av de tidigare nämnda. Framförallt tenderar brukarna att på de senare aspekterna ge betyget ganska nöjd eller betyget varken eller istället för mycket nöjd.

Högst andel missnöjda (12 procent) har frågan om hur nöjd/missnöjd man är med antalet timmar man får boendestöd. Resultatet visar att det framförallt är de svarande som får boendestöd mindre än en gång i veckan som är missnöjda med antalet timmar de får.

Generellt är den grupp svarande som får boendestöd mindre än en gång i veckan mindre nöjda än de som får insatsen oftare. Mest missnöjda är den grupp som inledningsvis i enkäten uppger att de behöver mer stöd från socialtjänsten. Som exempel ger 64 procent högsta betyg till personalens bemötande i gruppen som är nöjda med stödets omfattning jämfört med 53 procent i gruppen som anser att de inte får tillräckligt stöd. Med andra ord, de brukare som upplever otillräckligt stöd från socialtjänsten i något avseende tenderar att vara generellt mer missnöjda med det boendestöd de faktiskt får.

Hur nöjd eller missnöjd är du med ditt boendestöd/boendestödjare när det gäller...? Procent.

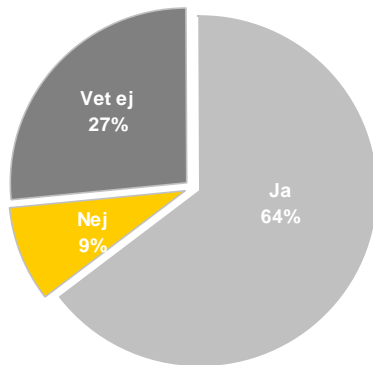

Det finns inga större skillnader mellan männens och kvinnornas attityder till boendestödet men resultatet visar en viss tendens till att männen ger ett något högre betyg till de olika kvalitetsaspekterna än vad kvinnorna gör.

I enkäten ställdes frågan om det finns någon de svarande kan vända sig till om de vill framföra synpunkter eller klagomål på sitt boendestöd. Majoriteten av de svarande, 64 procent, uppger att det finns, anmärkningsvärt många dock, en dryg fjärdedel, uppger att de inte vet om det finns någon de kan vända sig till med synpunkter eller klagomål.

De svarande som saknar någon att vända sig till (ca 10 procent i gruppen) ger i högre utsträckning en övriga, låga betyg till de olika kvalitetsaspekterna rörande boendestödet. Det är rimligt att anta att missnöjet med boendestödet förstärks av att man inte vet till vem man kan lämna synpunkter eller klagomål.

Finns det någon du kan vända dig till om du vill framföra synpunkter eller klagomål på ditt boendestöd/boendestödare...? Procent.

Samband med helhetsomdömet

Resultatet från undersökningen har analyserats vidare genom att se på sambandet mellan olika frågor. De samband som finns i undersökningen antyder att vissa aspekter har starkare betydelse för helhetsomdömet om boendestöd än andra.

Resultatet från undersökningen visar att de frågor/kvalitetsaspekter som är starkast¹² kopplade till helhetsomdömet gällande boendestöd/boendestödare är:

- Vad du får stöd och hjälp med
- Hur personalen bemöter dig
- Personalens kunnighet och kompetens

Det vill säga är man nöjd med ovanstående tre frågor ger man också ett högt betyg till helhetsomdömet. Observera att flertalet frågor (kvalitetsaspekter) har starka samband med helhetsomdömet men ovanstående tre frågor har alltså starkast samband.

¹² Pearsons produktmoment korrelations koefficient r_{xy} 0.70 - 0.75 där 1.0 motsvarar maximalt samband.

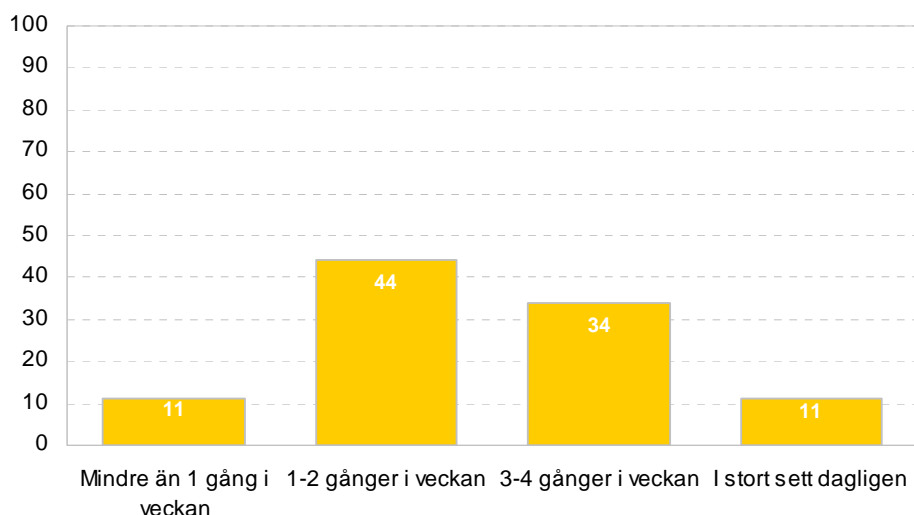
Sysselsättning/arbetsträning

I gruppen *boendestöd/sysselsättning* har 57 procent utvärderat insatsen sysselsättning-/arbetsträning. Enligt stadens policydokument¹³ ska den enskilde kunna erbjudas sysselsättning av god kvalitet. Utbudet ska variera från enklare till mer avancerade arbetsuppgifter. Den verksamhet som erbjuds ska ha ett klart syfte för den enskilde. Då ansvaret för rehabilitering är fördelat på flera huvudmän är det särskilt viktigt med samverkan mellan berörda myndigheter samt med näringsliv och organisationer.

Av de svarande uppger 44 procent att de deltar i någon form av sysselsättningsverksamhet en till två gånger i veckan, ytterligare 45 procent uppger att de deltar tre gånger i veckan eller oftare och 11 procent att de gör det mindre än en gång i veckan.

Hur ofta har du under 2008/2009 deltagit i någon form av verksamhet med arbetsträning/sysselsättning, som ordnats av staden/socialtjänsten? Procent.

Boendestöd/sysselsättning (n=463)

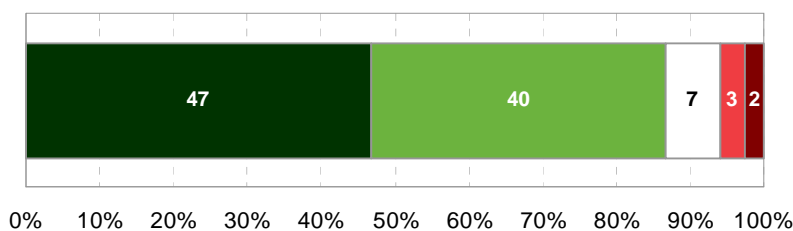
Liksom vid frågorna om boendestöd ombads de svarande, efter att ha tagit ställning till en rad olika kvalitetsaspekter, ge sitt helhetsomdöme till insatsen sysselsättning/arbetsträning. Resultatet visar att majoriteten av de svarande är ganska eller mycket nöjda med insatsen (84 procent). Männerna och kvinnorna ger lika höga betyg men kvinnorna tenderar att ge betyget mycket nöjd i högre utsträckning än männen. Fem procent av de svarande ger betyget ganska eller mycket missnöjd. I en jämförelse med utvärdering av boendestöd ger brukarna ett lika högt helhetsomdöme till sysselsättningsverksamheten som till boendestödet även om man till boendestödet i något högre utsträckning ger betyget mycket nöjd (53 procent jämfört med 47).

¹³ Socialtjänst och arbetsmarknadsförvaltningen - Riktlinjer stadens insatser för psykiskt funktionshindrade

**Hur nöjd eller missnöjd är du på det hela taget med den sysselsättningsverksamhet du deltagit/deltar i?
Procent.**

Boendestöd/sysselsättning (n=444)

■ Mycket nöjd ■ Ganska nöjd □ Varken eller ■ Ganska missnöjd ■ Mycket missnöjd

De svarande ombads betygsätta tio olika kvalitetsaspekter på en femgradig skala. De svarande hade också möjlighet att ange svaret ”vet ej”. Generellt har frågorna som handlar om sysselsättningsverksamheten en låg andel ”vet ej”-svar. För en fullständig redovisning av svarsfördelningen se bilaga 1.

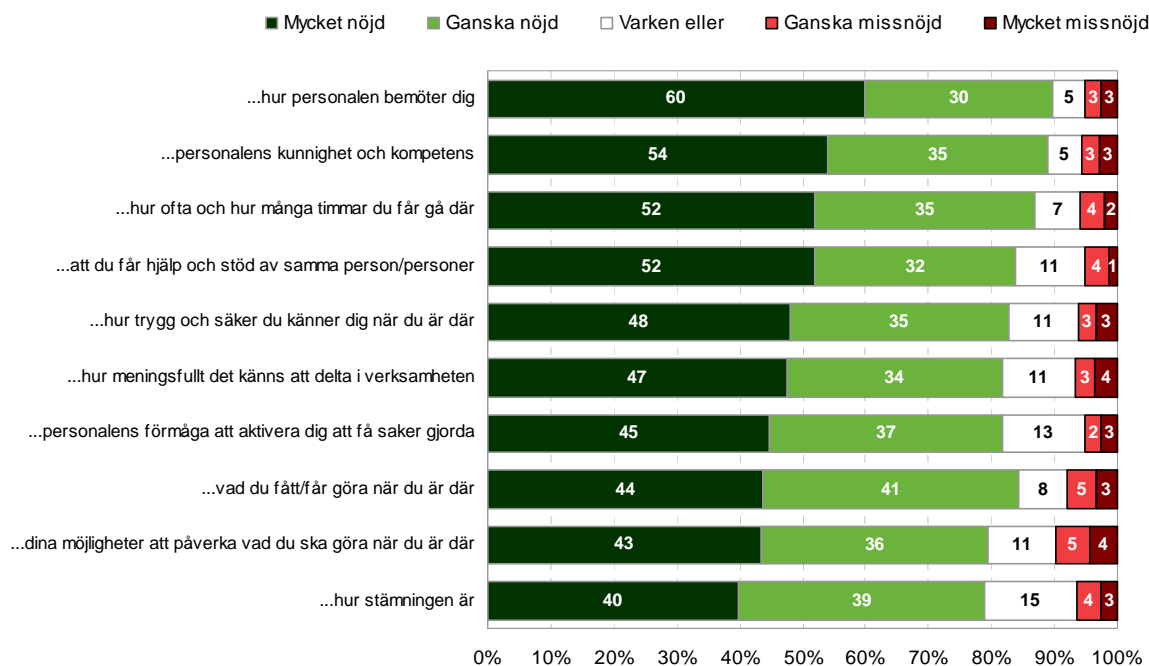
Andelen nöjda är generellt mycket hög när det gäller samtliga kvalitetsaspekter för sysselsättningsverksamheten. Samtliga kvalitetsaspekter som bedöms i undersökningen har 80 procent ganska eller mycket nöjda brukare vilket är höga betyg.

Resultatet visar att de två egenskaper som uppskattas i högst utsträckning av de svarande handlar om personalens bemötande och kompetens. Nio av tio uppger att de är ganska eller mycket nöjda med personalens bemötande. Likaså är de svarande i stor utsträckning nöjda med personalens kunnighet och kompetens (89 procent är ganska eller mycket nöjda). En nästan lika stor andel, 87 procent, är också ganska eller mycket nöjda med hur ofta/det antal timmar som de deltar i sysselsättningsverksamheten. Därefter rankas övriga kvalitetsaspekter med en andel nöjda som varierar mellan 79 och 84 procent.

Högst andel missnöjda har frågan om hur nöjd/missnöjd man är med möjligheterna att påverka det man gör i verksamheten där nio procent är ganska eller mycket missnöjda. Resultatet visar att det framförallt är de svarande som deltar i sysselsättning sällan (mindre än en gång i veckan) som ger de lägsta betygen. Tydligast är det på frågan om hur nöjd man är med möjligheterna att påverka och hur trygg och säker man känner sig där man är. I gruppen som deltar i sysselsättning mindre än en gång i veckan uppger exempelvis 12 procent att de är mycket missnöjda med hur trygga de känner sig när de deltar i sysselsättningsverksamheten jämfört med 4 procent i gruppen som deltar i sysselsättning 3-4 gånger i veckan. På samma sätt kan 13 procent mycket missnöjda med möjligheterna att påverka i ”sällan” gruppen jämföras med tre procent i gruppen som deltar i sysselsättningsverksamhet 3-4 gånger i veckan.

Hur nöjd eller missnöjd är du med den sysselsättningsverksamhet du deltagit i när det gäller...? Procent.

Boendestöd/sysselsättning (n=444)

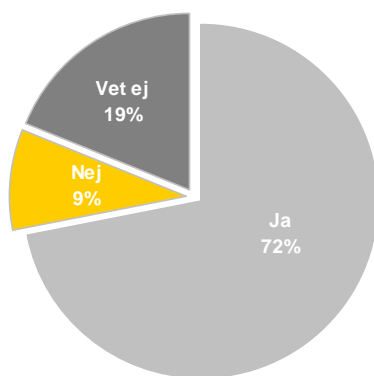

Liksom vid boendestödsfrågorna ger den grupp som upplever otillräckligt stöd från socialtjänsten ett lägre betyg till sysselsättningsverksamheten än övriga. Viktigt att poängtera är dock att sambandet mellan otillräckligt/tillräckligt stöd och utvärdering av sysselsättning inte är lika starkt som mellan boendestöd och otillräckligt/tillräckligt stöd. Det finns ingen skillnad mellan männens och kvinnornas attityder till den sysselsättningsverksamhet de deltar i, svaren är överlag positiva.

På frågan om de svarande har någon de kan vända sig till med synpunkter eller klagomål visar resultatet att det finns en större tydlighet här än vid samma fråga gällande boendestöd. Majoriteten, 72 procent, uppger att det finns någon de kan vänta sig till med synpunkter och klagomål. 19 procent uppger att de inte vet, vilket kan jämföras med 27 procent för samma fråga kring boendestöd.

Finns det någon du kan vända dig till om du vill framföra synpunkter eller klagomål på din sysselsättningsverksamhet...? Procent.

Urval boendestöd/sysselsättning (n=445)

Samband med helhetsomdömet

Resultatet från undersökningen har analyserats vidare genom att se på sambandet mellan olika frågor. De samband som finns i undersökningen antyder att vissa aspekter har starkare betydelse för helhetsomdömet om sysselsättning/arbetsträning än andra.

Resultatet från undersökningen visar att de frågor/kvalitetsaspekter som är starkast¹⁴ kopplade till helhetsomdömet gällande sysselsättning/arbetsträning är:

- Vad du får/fått göra där
- Dina möjligheter att påverka vad du ska göra när du är där
- Hur meningsfullt det känns att delta i verksamheten

Det vill säga är man nöjd med ovanstående tre frågor ger man också ett högt betyg till helhetsomdömet. Observera att flertalet frågor (kvalitetsaspekter) har starka samband med helhetsomdömet men ovanstående tre frågor har alltså starkast samband.

¹⁴ Pearsons produktmoment korrelations koefficient r_{xy} 0.73 - 0.79 där 1.0 motsvarar maximalt samband.

BILAGOR

Bilaga 1. Grundtabeller – kön och åldersgrupp, med anledning av få svarande (24 st) i den yngsta gruppen (20-24 år) har av sekretesskäl dessa inkluderats i åldersgruppen 25-44 år.

Bilaga 2. Svartsfördelning och fördelning i urvalet för de två urvalsgrupperna.

Bilaga 3. Enkät till urvalsgruppen *urval av samtliga*.

Bilaga 4. Enkät till urvalsgruppen *boendestöd/sysselsättning*.

Bilaga 5. Informationsbrev inför brukarundersökningen 2009.

Bilaga 6. Sammanfattning av enkätens öppna svar.

Stockholms Stads Utrednings- och Statistikkontor AB

är ett helägt dotterbolag till Stockholms Stadshus AB. Vi är konsult åt stadens förvaltningar och bolag, men hjälper även andra kunder med allt inom statistik, prognoser och utredningar.

**Stockholms Stads Utrednings-
och Statistikkontor AB**

Box 8320, 104 20 Stockholm
Besöksadress: Kaplansbacken 10
Telefon: 08-508 35 000
Fax: 08-508 35 079
E-post: info@usk.stockholm.se
www.uskab.se